

Žab(ni)ca

Žab(ni)ca 10 | rožnik 2024 | Glasilo KS Žabnica

Namakalni sistem na
Sorškem polju / 6

KRAJEVNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA / 8

Krajani se predstavijo:
ANA ŠIFRER / 25

Uvodna beseda

Spoštovane krajanke, krajani!

Pred vami je nova številka našega glasila, ki vas informira o novicah v Žabnici in okolici. Mineva tudi eno leto delovanja Sveta KS v trenutni sestavi, ki je aktivna na vseh področjih. Nekaj se je v tem letu že pokazalo, nekaj pa se še bo, še posebno, če bomo le dobili dober odziv Mestne občine Kranj.

Novo križišče oz. njegova izvedba, zaradi katerega smo imeli zbor krajanov, se nekoliko odmika. Po zagotovilih iz občine naj bi se delale spremembe in prilagajanja projekta, tako da se planira letos odkup zemljišč, potem izgradnjo križišča in novih postajališč.

Prav tako se je zataknilo pri čiščenju struge. Dva termina, da bi strugo z delovno akcijo očistili sami, s pomočjo gasilcev in Mestne občine, sta zaradi slabega vremena odpadla. To bomo izvedli septembra, ko bo zopet dovoljen poseg v strugo in brežine. Večjo težavo pa predstavlja generalna sanacija vodotoka, z izgradnjo zadrževalnikov in sanacijo ali pa celo povečanjem vodotoka, ki bi odvedel tudi tako imenovane stoletne vode. V tem primeru ves čas pišemo pisma na Mestno občino in Direkcijo za vode, od katerih pa zaenkrat ni bilo pravega odziva.

Del lanskih sredstev po 8. členu in del letošnjih bomo namenili sanaciji luči na športnem igrišču. Sedanje stanje je slabo in predvsem inštalacija je potrebna temeljite prenove. Drugi del letošnjih sredstev po 8. členu pa bomo vložili v pokopališče. Z upraviteljem in projektanti smo že začeli pogovore o umestitvi prostora na pokopališču za raztros pokojnikov. Prav tako planiramo, da bi bila zadnja vrsta ob steni na zahodnem delu namenjena le žarnim grobovom.

Na prigovarjanje gospe Marte Predikaka smo se na Svetu Krajevne skupnosti Žabnica odločili, da pomagamo zopet vzpostaviti delovanje Rdečega

križa. Mislimo, da je ob dejstvu, da se prebivalstvo stara, delovanje take organizacije zelo dobrodošlo. Po iskanju in pogovorih smo našli res zelo primerno osebo gospo Marijo Jenko, ki je nalogo odgovorno prevzela. Več pa v članku v nadaljevanju. Bi se pa ob tej priložnosti tudi v imenu Krajevne skupnosti Žabnica lepo zahvalil gospe Marti Predikaka za njeno večletno velikodušno in prizadevno delo pri Krajevnem odboru Rdečega križa Žabnica.

23. marca smo praznovali krajevni praznik in izvedli čistilno akcijo v okviru akcije Očistimo Kranj. Zaključek je bil tokrat na igrišču. Vsem bi se lepo zahvalil za udeležbo, nekaj več pa tudi v nadaljevanju.

Verjetno ste opazili, da na naših straneh redno objavljamo urnik strelskih vaj Slovenske vojske na strelišču v Crngrobu. V zadnjem času so te objave zelo okrnjene oz. jih ni, to pa zato, ker se je na strelišču začela obsežna obnova. Po obnovi bo strelišče bolj varno in zvočno izolirano ter bo povsem ustrezalo evropskim standardom. Obnova bo trajala nekaj mesecev. Več o tej prenovi pa v naslednji številki našega glasila.

Vsekakor pa je bila letošnja posebnost prvomajska budnica. Torej, 1. maja dopoldan nas je obiskal Pihalni orkester Mestne občine Kranj pod vodstvom Tomaža Kukoviča. Sprehodili so se do igrišča in tam odigrali par skladb. Prijetno pa nas je presenetil tudi obisk župana Matjaža Rakovca, ki je prišel skupaj z godbeniki.

Na koncu bi vse krajanke povabil, da oddate predloge za participativni proračun, ki se je začel izvajati v začetku aprila in traja do konca maja. Letošnji participativni proračun je pravzaprav dvoletni, tako da njegova vrednost znaša 48.000 eur na posamezno krajevno skupnost. S tem lahko podate predlog za izboljšave v naši krajevni skupnosti.

Naslednja številka Žabce izide v decembru. Do takrat pa, v upanju, da se srečamo na vasi ali pa na kakšnem od dogodkov, lep pozdrav.

Andrej Šifrer, predsednik KS Žabnica

Kazalo

Člani sveta KS Žabnica, kontakti / 3

Domen KALAN:
Aktivno PGD Žabnica / 4

Andrej ŠIFRER:
KR IGRE / 4

Andrej ŠIFRER:
PLANČANI / 5

Marko ŠINK:
Namakalni sistem na Sorškem polju / 6

Vili KNEZ:
Proslava na Planici nad Crngrobom / 7

Marija JENKO:
KRAJEVNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA / 8

Jože FRELIH:
Srečanje sošolcev / 9

Učiteljice, vzgojiteljice in učenci PŠ Žabnica:
Kotiček iz vrtca in šole / 10

Učiteljice in učenci PŠ Žabnica:
Zahvala / 19

Jože FRELIH:
PESEM: Pijanček / 24

Jože FRELIH:
Krajani se predstavijo: ANA ŠIFRER / 25

Franci ALIČ, župnik:
Župnija Žabnica / 27

Oglas Top Dom in Kavarna Ledine / 28

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS ŽABNICA SMO:

ANDREJ ŠIFRER, predsednik
GREGOR SOVA, podpredsednik
LJUBO TOMAŽIČ, član
MAGDA KALAN, članica
BORUT PLESTENJAK, član
DOMEN KALAN, člani
PRIMOŽ ŠIFRER, član

KONTAKTI

Krajevna skupnost Žabnica
Žabnica 20
4209 Žabnica

e-mail:
ks.zabnica@gmail.com

telefon:
031 615 960

spletna stran:
www.zabnica.si

Facebook stran:
Krajevna skupnost Žabnica

Sestanek je možen
po predhodnem dogovoru.

KONTAKT ZA POKOPALIŠČE ŽABNICA
Pogrebnik d. o. o.
Natalija Cof
031 223 091
pogrebnik@t-2.si

Ljubo Tomažič,
član Krajevne skupnosti
Žabnica
064 106 955

Aktivno PGD Žabnica

Gasilke in gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Žabnica smo v novo leto vstopili zelo aktivno. Po dolgih letih se je izoblikovala ekipa članic A (do 30 let). Dekleta pridno trenirajo trodelni napad z motorno brizgalno ter se udeležujejo tekmovanj po Kranju. Tudi člani A ter veterani imamo svoji ekipi.

Po občnem zboru smo pričeli z obnovo Gasilskega doma Žabnica, ki pa je še v teku.

9. marca smo v prostorih PŠ Žabnica organizirali gasilski kviz za mladino iz celotne Gasilske zveze Mestne občine Kranj; gostili smo skoraj 100 ekip. Kot zanimivost pa vam lahko povemo, da je dogodek potekal natanko na 60-letnico požara, ki je v celoti uničil šolo (9. 3. 1964).

V mesecu aprilu smo imeli inšpekcijski nadzor, ki je pokazal, da ni nepravilnosti in da delamo dobro. Tako bomo tudi naprej delali in nudili pomoč krajanom in krajanom.

KR IGRE

Mestna občina Kranj je 11. maja prvič organizirala športno družabno srečanje, ki so ga poimenovali KR IGRE. Svete krajevnih skupnosti so pozvali, da sestavimo ekipe za udeležbo na igrah, ki so letos potekale v parku Tivoli na Golniku. Srečanja se je udeležila tudi podžupanja Manja Zorko in podžupan Janez Černe. KS Žabnica smo imeli ekipo, ki je na koncu zasedla četrto mesto. Naslednje igre bodo v kraju zmagovalne ekipe, to je v Besnici.

Andrej Šifrer

Naj vas povabimo še na gasilski veselici, ki bosta letos 14 dni kasneje kot običajno, torej v petek, 9. avgusta, ob 20 uri z ansamblom Modrijani ter v soboto, 10. avgusta, ob 20 uri s skupino Calypso in DJ Johnyjem. Izkupiček veselice, ki jo v celoti organiziramo gasilci, bo namenjen nakupu nove osebne varovalne opreme ter obnovi gasilskega doma.

Na pomoč!

Domen Kalan

Na sliki ekipa KS Žabnica na KR igrah.

Plančani

Kot vsa leta do sedaj smo tudi letos 15. marca zaključili vpisovanje za sezono 2023/2024 in hkrati začeli z novo. Zaključno srečanje vseh članov smo pripravili 6. aprila na Planici. Vsi člani so bili postreženi s pijačo in toplo malico. Pripravili smo tudi spominske majice in odlikovanja za 500, 1000, 2000 vpisov. To sezono je normo za klub 'Plančan' naredilo 70 pohodnikov. 12 članov je imelo več kot 100 vpisov, največ pa Janez Mravlja s 302 vpisoma. V tej sezoni smo zabeležili skupaj skoraj 5400 vpisov.

Vsem sodelujočim se lepo zahvaljujemo, seveda tudi vsem Brčnkovim (Hribernikovim) na Planici.

Vse ljubitelje narave, pohodništva in rekreacije vabimo, da se nam pridružijo na prijetni in slikoviti poti na Planici. Kot vedno poudarjamo, vpisovanje nima tekmovalnega, temveč gre zgolj za družaben in rekreativen značaj. Vsi torej lepo vabljeni na Planico.

Za konec še enkrat prilagam pravila kluba, katere pa je treba spoštovati:

- vpis velja samo peš ali s kolesom,
- sezona vpisovanja traja od 15. marca in traja eno leto,
- vsaj dvajset (20) vpisov zadostuje za članstvo,
- veljaven je le en (1x) vpis dnevno,
- vsak lahko vpiše samo sebe,
- število vpisov se ne prenaša v naslednjo sezono,
- pristojbina za članstvo je letno plačilo članarine,
- enkrat letno se priredi zaključek in razglasi rezultate.

za Plančane Andrej Šifrer

Telovadba v Žabnici

Zadnji torek v marcu smo zaključile s še eno uspešno sezono telovadbe. Iz leta v leto smo številčnejša skupina. Imamo veliko volje in pozitivne energije. Če se kdo vidi v taki skupini, se nam lahko pridruži. Telovadba traja od meseca novembra ter do konca meseca marca.

Maja Kalan

Namakalni sistem na Sorškem polju

Od leta 2021 si krajani Žabnice in Bitenj prizadevamo, da bi na Sorškem polju vzpostavili namakalni sistem (NS).

Predlog je bil predstavljen Mestni občini Kranj, ki ga je tudi podprla, saj razume, kakšen pomen predstavlja lokalna samooskrba s prehrano.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano redno objavlja razpise za evropska nepovratna sredstva, katera zajemajo 100 % povračilo investicije izgradnje namakalnega sistema.

Prvi del namakalnega sistema je predviden na območju spodnje Žabnice, potem pa bi se naknadno širil proti Stražišču, vse v okviru katastra Mestne občine Kranj.

Letos v mesecu marcu so se izvedle tri testne vrtine na lokacijah, kjer bi se črpališča tudi nahajala, te vrtine bi pokrivalo okoli 100 ha kmetijskih zemljišč.

Trenutno se pripravlja teren za izvedbo črpalnega preizkusa. S tem se bo potrdila ustreznost vrtin. Ta bodo izhodišča za vse nadaljnje projektne faze namakalnega sistema.

Namakalni sistem na polju nam bo omogočal pridelavo več različnih kultur in omogočil, da bodo rastline prejemale hranila ob pravem času rastne dobe. S tem bomo tudi omejili sušna obdobja, ki nas spremljajo v zadnjih letih.

Z aktivacijo tega sistema se bo pridelava poljščin v prihodnosti bistveno spremenila; način take pridelave večina resnih kmetijskih področji v Sloveniji in izven nje že poznajo.

Predstavljajte si danes hišo ali hlev brez vodovoda.

Marko Šink

Proslava na Planici nad Crngrobom

Ob spomeniku NOB na Planici nad Crngrobom je bila 23. marec 2024 slovesnost ob 82. obletnici preboja Selške čete Cankarjevega bataljona iz sovražnikovega obroča in spominu na 15 padlih partizanov. Tragična bitka na Rovtu pri Planici je potekala 27. marca leta 1942. V hudi zimi se je Cankarjev bataljon po dražgoški bitki razdelil na več čet. Ena od njih je bila Selška četa, ki se ji je pridružil štab Cankarjevega bataljona na čelu s partizanskim poveljnikom Stanetom Žagarjem.

Slovesnost so pripravili Organizacijski odbor za spominsko slovesnost, Krajevni skupnosti Jošt in Žabnica, Združenje borcev za vrednote NOB Kranj in Mestna občina Kranj (MOK).

Zbrane je pozdravil predsednik Krajevnih skupnosti Žabnica Andrej Šifrer, vence ob spomeniku pa so položile delegacije organizacij Združenja borcev za vrednote NOB, krajevnih skupnosti, MOK, območnega Združenja veteranov vojne za Slovenijo Kranj in Policijskega veteranskega združenja Sever. Andrej Šifrer je poudaril, da je 27. marec praznik Krajevnih skupnosti Žabnica in Jošt in da je prav, da je temu tako, saj tudi na ta način ohranjamo spomin na tragične dogodke izpred 82 let ter se zavedanje pomena vrednot tistega časa prenaša tudi na mlajše rodove.

Slavnostna govornica je bila podžupanja MOK Manja Zorko, ki je orisala dogodke med drugo svetovno vojno v teh krajih: *»Tako lahko izkažem spoštovanje vsem padlim partizanskim borkam in*

borcem ter njihovim svojcem. Skupaj ohranjamo spomin na tragične dogodke.« Še posebej je izpostavila mladost padlih partizanov in se vprašala, če smo se iz tragičnih dogodkov kaj naučili. *»Nismo. Sodeč po številu vojn in konfliktov miru med državami in ljudstvi še dolgo ne bo. V Sloveniji živimo v miru. To dejstvo moramo bolj ceniti in spoštovati. Mir in svoboda nista samoumevna, bila sta težko priborjena. In to mora biti naše sporočilo mladim. Mir, svoboda, solidarnost, pravičnost in demokracija ostajajo cilji in prvine naše družbe. To so tudi sodobne vrednote narodnoosvobodilnega boja,«* je zaključila podžupanja MOK Manja Zorko.

Za kulturni program so poskrbeli: Pihalni orkester Mestne občine Kranj, učenke in učenci OŠ Stražišče in Podružnične šole Žabnica pod vodstvom prof. Alenke Jenko Boh, pevski zbor DPD Svoboda Stražišče, Stanislav Praprotnik na trobenti ter častna straža Slovenske vojske in praporščaki.

Vili Knez

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA

Območno združenje Rdečega križa Kranj je nevladna humanitarna organizacija, ki jo opredeljujejo ženevske konvencije. Z delovanjem po načelih RK - humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost - pomaga pri preprečevanju in lajšanju trpljenja ljudi, pri zaščiti življenja in zdravja, krepitvi gibanja za zdravo življenje ter pri varovanju in spoštovanju človekovih pravic.

Krajevne organizacije Rdečega križa, kakršna je tudi naša v Žabnici, pomagajo pri človekoljubnih dejavnostih: organizacija krvodajalstva ter nudenje pomoči in podpore starejšim, šibkim in bolnim sokrajanom. Kadar se izkaže potreba po organizaciji humanitarne akcije v primeru pomoči družini ali posamezniku (nesreča, požar itd.), smo med prvimi, ki priskočimo na pomoč in znamo zelo hitro izpeljati ustrezne aktivnosti. Starejše krajanke in krajanke ob zaključku leta tudi simbolno obdarimo in se z njimi pogovorimo. Občasno organiziramo tudi merjenja sladkorja, holesterola v krvi, krvnega tlaka in podobne dejavnosti, usmerjene k osveščanju krajanov o pomenu njihovega zdravstvenega stanja.

Kot veste, zadnjih nekaj let KORK Žabnica ni bila posebno aktivna, saj je takratna predsednica Marta Predikaka dala pisno izjavo, da zaradi starosti in bolezni ne more več aktivno voditi organizacije. Ker ni in ni bilo interesenta, da bi kdo to prevzel, je Marta vodila le tekoče zadeve. Ker jaz nisem več članica Sveta KS Žabnica, imam pa čut, da moram nekaj dobrega narediti v kraju, sem na prigovarjanje le pristala, da prevzamem vodenje. Z novim vodstvom Sveta KS smo zbrali ekipo, ki je pripravljena sodelovati, da se KORK obdrži. Tako smo se sestali 6. 5. 2024 in izbrali novo vodstvo v sestavi: **Marija Jenko, Tjaša Perko, Jože Frelih, Maja Kalan, Tina Šifrer, Marta Predikaka in Borut Plestenjak.**

Potrdili smo tudi načrtovani plan za letošnje leto, ki poleg že zgoraj omenjenih aktivnosti zajema še z datumom določene. V soboto, 8. 6. 2024, ob 7 uri bo potekalo v zadružnem domu merjenje krvnega sladkorja, krvnega tlaka in holesterola. 1. 10. 2024 ob 17.30 bo v zadružnem domu potekalo izobraževanje s praktično uporabo AED (avtomatski defibrilator).

S tem namenom KORK (Krajevna organizacija Rdečega križa) Žabnica zbira letno članarino na svojem območju, vendar namesto z obiskovanjem krajanov od vrat do vrat tokrat v obliki položnice. Višino sredstev, ki jih boste namenili za KORK Žabnica, vpišete na položnico in nakažete na zapisani bančni račun. **Tisto kar je najbolj pomembno, je dejstvo, da vsa zbrana sredstva ostanejo za delovanje Krajevne organizacije Rdečega križa ŽABNICA.**

Letna članarina že vrsto let znaša 5 €. Vsako vaše večje nakazilo ali vaša donacija pomeni, da ste dodali še prostovoljni prispevek, ki ga bomo še dodatno cenili kot izkaz vašega razumevanja za stisko soljudi oz. sokrajanov.

Ob koncu pa moram napisati še nekaj.

Zahvalila bi se rada Marti Predikaka, ki je 25 let vodila KORK v Žabnici. Zahvaliti se moram predvsem zato, ker je organizirala krvodajalske akcije in jih popestrila z izletom v prenekateri kraj v Sloveniji. Vsako leto je organizirala merjenje krvnega sladkorja, holesterola in tlaka v krvi. Iz sredstev članarine je nabavila dva AED aparata, od katerih je eden nameščen na Šutni št. 3, drugi pa pred vrtcem na šoli v Žabnici. Oba sta dostopna 24 ur na dan. Zahvaliti se ji moram tudi zato, ker je sprejela, da je še naprej članica odbora, saj mi bo z bogatimi izkušnjami lahko veliko pomagala pri uspešnem vodenju te humanitarne organizacije. Mislim, da se ji lahko zahvalim tudi v imenu tistih krajanov, ki so bili kakor koli deležni pomoči RK. Marta, res hvala za tvoje veliko srce.

Hvala tudi vsem, ki nam in sokrajanom pomagata.

Predsednica KO RK Žabnica Marija Jenko

KO RK ŽABNICA

Marta Predikaka

Srečanje sošolcev

Neverjetno, kako leta hitro tečejo.

To je je bil pogosto izrečen stavek v petek, 17. maja, v Crngrobu. Tam smo se dobili sošolci in sošolke, ki smo pred 70. leti pričeli hoditi v prvi razred v osnovno šolo v Žabnici.

Že dlje časa sem razmišljal, kako bi bilo lepo, da se dobimo sošolci, ki smo gulili šolske klopi v prvem razredu generacije šolskega leta 1954/55. Razmišljal sem, le kdo bi to hotel prevzeti in nas sklicati skupaj, da vidimo, če se sploh še poznamo. Ker mi ni prišlo nobeno pravo ime na pamet, sem se tega lotil kar sam. Pobrskal sem po naslovih, in ko sem jih zbral, sem vsem poslal vljudno vabilo, naj se udeležijo srečanja, ker je letos prav zanimiva obletnica. Res so se mi javili v večini, ki so vabilo prejeli. Vabil je bilo poslanih 26, od vseh prejemnikov se nas je srečanja udeležilo 18. Nekateri so se opravičili, da se srečanja zaradi bolezni ne morejo udeležiti, nekateri pa zaradi oddaljenosti.

Naj ob tem povem, da sem poleg tistih, ki smo skupaj pričeli obiskovati prvi razred, povabil tudi tiste, ki smo v prvih petih letih hodili skupaj vsaj kakšno leto. Ker smo šesti razred nekateri obiskovali v Škofji Loki, drugi pa v Stražišču, praktično ni bilo prilike, da bi se dobili na obletnici valet. Povem pa lahko ob tem še, da nas je v prvi razred hodilo 24, od katerih je 8 žal že pokojnih. Pokojne so tudi že vse učiteljice.

Ljudje smo socialna bitja, rabimo druženje. Starejši kot smo, bolj nam primanjkuje druženja.

Tako, kot je bilo dogovorjeno, smo se dobili 17. maja ob 14. uri pri Marku v Crngrobu. Res je, da se nekateri nismo prepoznali med seboj, dokler se nismo predstavili. Bilo pa je že prvo srečanje z vsakim kar čustven dogodek.

Ob kosilu in pijači smo se kar dobro razgovorili. Veliko smo si imeli povedati. Ob koncu srečanja pa sem spoznal, da si nismo povedali vsega, saj so me nago-varjali, da se ob letu osorej zopet vidimo. Morda pa res. Drugo leto pa bo 70 let zaključka prvega razreda.

Napisal Jože Frelih

Čudežna moč šivanja

Pri pouku gospodinjstva so imeli učenci nalogo, da vsak sam zašije svojega medvedka.

Vajo šivanja so vadili tako, da so pred tem zašili manjši srček na zanki z gumbom. Šivanje jim je šlo odlično. Ko so se lotili šivanja medvedka, so najprej izbrali primeren material. Na flis so položili kroj, ga pritrdili z bucikami, obrisali in izrezali dva dela. Isto so storili še za podlago ušes, tačk in trebuščka.

Na prvo podlago so prišili vse zgoraj naštete dele. Sledilo je šivanje gumbkov za oči in smrček. Ko je bilo postorjeno vse po načrtu, so skupaj zašili oba dela, ju napolnili s polnilom in spodaj zašili skupaj.

Vsem je šivanje šlo dobro od rok. Nekateri so bili hitrejši, ker že znajo, nekateri pa malce počasnejši, a bolj natančni. Zanimivo je bilo opazovati del fan-

tovske ekipe. Ko so šivali, so bili čisto tiho, zbrani pri delu in z mislimi, kdo ve kje. Ob šivanju in nastajanju lastnega izdelka so bili tudi sami navdušeni nad svojim delom.

Ob koncu je sledila analiza in ocena, a ni bilo težko, saj so se pri delu prav vsi potrudili. In nekje sem prebrala spodnjo misel, ki potrjeno drži:

»Vsak začetek je lahko težak, vendar se lahko z vztrajnostjo in trudom daleč pride.«

Nataša Ravnikar

Izdelki učencev 1. razreda

Ob dnevu zemlje

Ob dnevu Zemlje so petošolci skupaj z drugošolci utrjevali znanje o dnevu Zemlje. V mešanih skupinah so izdelali svoja drevesa ter povedali, kako sami poskrbijo za planet Zemljo. Na koncu so tekmovali o pridobljenem znanju v družabni igri.

Likovni izdelki učencev 3. razreda

Za mesec april velja muhasto vreme. Kako so učenci tretjega razreda »vkomponirali« mavrco v različne dele živalskega telesa?

Nace, 3. razred

Maks, 3. razred

Neža, 3. razred

Ema, 3. razred

Ajda, 3. razred

Sofija, 3. razred

Urh, 3. razred

Izdelki učencev 3. razreda

Juhuhu, je že priletela!

Ja, prav imate. Že 21. februarja je priletela naša žabniška štokrlja.

Konec leta je več kot en mesec na gnezdu prezimovala štokrlja, zato sprva nismo bili sigurni, ali je priletel Šimen. Po natančnih opazovanjih smo ugotovili, da je res on. Od samega začetka je lepo urejal gnezdo. Prinesel je veliko vej in jih vpletel v rob gnezda ter notranjost gnezdišča uredil s slamo.

Točno mesec za njim je priletela Agata in letošnja zgodba se je začela.

Parjenje štokrelj se je začelo dobesedno takoj po prihodu Agate. Šimen je moral kar nekajkrat pošteno braniti svoje gnezdo pred vsiljivci. Po 12 dneh smo se že razveselili prvega jajca. Agata je do 9. aprila zvalila še štiri jajca.

Samo izvalitev jajc, ki bo v začetku maja, lahko spremljate v živo na spodnji povezavi:

<https://video.arnes.si/watch/live/5f94blcd41lj>

V šoli smo 9. aprila predstavili projekt Štokrlje v Žabnici, kjer so strokovnjaki podrobneje predstavili obročkanje divjih ptic, njihovo gnezdenje in našo skrb zanje.

Otroci iz vrtca in učenci prvih treh razredov so v dopoldanskem času pripravili razstavo v prostorih šole.

Saša Porenta in Urška Tičar

Praznovanje božiča nekoč

Z atijem sva se pogovarjala, kako so včasih praznovali božične in novoletne praznike. Moj ati se takole spominja praznovanja božiča.

Časi so bili precej drugačni kot danes. Za božič so bili v šoli. O božiču se v šoli niso nič pogovarjali in tudi na televiziji ni bilo nobenih božičnih reklam. Za Božička je ati izvedel šele veliko kasneje.

Včasih so poznali samo Miklavža in Dedka Mraza. Darila so dobili tako samo dvakrat, namesto trikrat. Za Miklavža so dobili darila doma, za dedka Mraza pa v šoli.

Božično drevesce so šli iskat v državni gozd. Smrečica je bila naravna in ne umetna kot danes. Temu drevescu so morali reči novoletna jelka. Po novoletne okraske so šli v Avstrijo, ker so imeli tam lepše.

Se pa ati spominja, da je bil včasih božič veliko lepši kot danes.

Anže Šifrer, 4. razred PŠ Žabnica

Praznovanje božiča nekoč – božič pri moji babici

O praznovanju božiča sem se pogovoril z babi, ki je kot otrok živela v Bosni.

Povedala mi je, da so šli najprej v gozd po božično jelko. Namesto s takšnimi okraski, kot jih poznamo danes, so jo okrasili s piškoti, orehi in suhim sadjem.

Najbolj se mi je zdelo zanimivo, da so se na tisti dan postili, to pomeni da niso jedli mesa.

Mama (moja prababica) je za vsakega otroka spekla majhen hlebček kruha, ki ga je posula s sladkorjem. Zraven tega je spekla tudi božični kruh, na katerem je bil križ. Ata (moj pradedek) je zadaj za hišo na ražnju spekel prašiča (odojka). Za kosilo so imeli fižolovo juho in sirov burek (sirnico).

Po kosilu so šli k sosedom in se kasneje skupaj odpravili v sedem kilometrov oddaljeno cerkev na polnočnico. Po maši so doma zmolili in ata je k mizi prinesel božični kruh, molil in vsakemu dal en kos. Nato so pojedli božično večerjo: sarme, kislo zelje, suho meso in odojka.

Otroci so naslednje jutro pod jelko dobili skromna darila – suho sadje, nekaj malih sladkarij in oblačila.

Babi se je skupaj z mano z veseljem spominjala svojega praznovanja božiča.

Filip Dražetić, 4. razred PŠ Žabnica

Snežak nas pozdravi

Bili smo v Mojstrani

V sredo, 20. 3., smo se odpravili v Mojstrano. Zbrali smo se v avli šole, vzeli malico in počakali na avtobus. Nato smo se peljali do Stražišča, kjer so na avtobus vstopili še učenci centralne šole.

Ob osmih smo se že peljali proti Mojstrani. Ko smo prispeli v Mojstrano, se je avtobus ustavil pred Slovenskim planinskim muzejem. Pred muzejem smo pojedli malico in se razdelili v dve skupini. Prva skupina je šla najprej v muzej, druga pa si je najprej ogledala okolico Mojstrane.

V muzeju smo najprej v garderobe odložili bunde in nahrbtnike. Potem smo šli v dvorano, kjer nam je gospa pripovedovala o slovenskih gorah. Ogledali smo si tudi kratek posnetek. Nato smo se razdelili v

pet skupin. Prva in druga skupina sta si šli ogledat bivak pred muzejem, ostale tri skupine pa so šle na ogled muzeja.

Vsaka skupina je dobila po eno kartico za igre, ki so nam predstavile planinski svet. Na koncu je vsak dobil magnet.

Ko smo končali z ogledom muzeja, smo se zbrali pred vhodnimi vrati in se z drugo skupino zamejnali. Odšli smo v okolico, do jezera, kjer so včasih kopali kredo. Tam smo lovili majhne živalce, ki so živele v vodi.

Na koncu smo se zbrali pred muzejem in se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo.

Ana Gasser, 4. razred PŠ Žabnica

Izdelki in prispevki učencev 4. razreda

Prva pomoč v tretjem razredu

V mesecu aprilu je tretji razred obiskal gospod Matjaž iz ZD Kranj, ki je učencem predstavil osnovne napotke, kako oskrbeti površinsko rano na roki.

Slika 1: Poslušanje in natančno opazovanje.

Slika 2: Povijanje rane.

Slika 3: Zavezovanje rute.

Slika 4: Zlaganje pripomočkov.

Rano najprej očistimo z vodo.

Na rano položimo čisto gazo, ki jo povijemo s povojem. Pri tem smo si zapomnili, da mora biti povoj obrnjen, tako kot leze polžek s hišico. Ko je rana na roki povita, jo je potrebno položiti v stanje mirovanja.

Zakaj? Zato, da nas manj boli. Pri tem si pomagamo s trikotno ruto.

Kako jo pravilno zavežemo okoli vratu? Matjaž nam je povedal, da je ruta v obliki bikove glave. Smrček postavimo na komolec roke, kraka oz. rogov pa zavežemo okoli vratu.

Po Matjaževi razlagi in prikazu smo se še sami preizkusili pri povijanju.

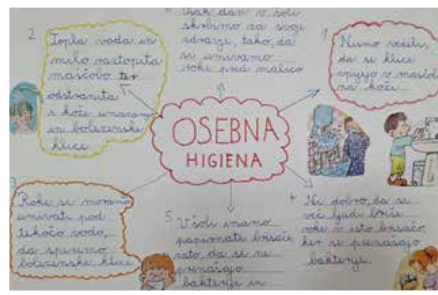
Delo nam je šlo odlično od rok, so povedali učenci 3. razreda.

Kako poskrbeti za svoje zdravje, pa so se učenci naučili že pri pouku.

Kaj je zdrava hrana? Koliko obrokov moramo zaužiti na dan? Katerim nezdravim pijačam se izogibamo oziroma jih pijemo le občasno. Kako pomembno je gibanje na svežem zraku in čim manj sedenja pred televizorjem, računalnikom in telefonom. Kako poskrbimo za osebno higieno?

Znanje so predstavili v obliki miselnega vzorca.

zapisala učiteljica
Saša Porenta

Bili smo v Mojstrani

V sredo, smo se iz šole približno ob 7.30 uri odpeljali v Stražišče, kjer so se nam pridružili še drugi učenci četrtih razredov. Skupaj smo se odpeljali proti Mojstrani.

Prišli smo do Slovenskega planinskega muzeja. Tam smo malo pojedli in popili ter se razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla v gozd (Triglavski narodni park), druga pa v muzej. Jaz sem bila v drugi skupini.

Odšli smo v dvorano, kjer nam je vodička razlagala o planinstvu. Nato smo si ogledali desetminutni dokumentarec o planinstvu. Še pred ogledom v dvorani, smo si ogledali bivač. Vodička nam je dala bele kartice in nas razdelila v skupine po pet. Igrali smo igrice na temo planinstva. Vsak je dobil magnetek za spomin.

Okrepčali smo se in se zamenjali s prvo skupino. Odšli smo v gozd. Na cilju smo se razdelili v dve skupini. Poslušali smo vodičko. Ugotovili smo, da poznamo ameriške znamke vsega mogočega, dreves pa ne.

Spet smo se zamenjali s prvo skupino. Videli smo mrest, žabe in krastačo. Vzeli smo lavor in iskali čisto majhne živali. Čas je hitro minil in morali

smo se odpraviti nazaj do muzeja.

Nato smo se odpeljali nazaj, najprej do Stražišča, kjer smo odložili četrte razrede in nato do šole v Žabnici. Preživela sem lep dan.

Anika Kavčič Friškovec, 4. razred PŠ Žabnica
Moje prvomajske počitnice

Moje prvomajske počitnice

Težko sem čakal na prvomajske počitnice.

V nedeljo smo šli v živalski vrt v Ljubljano. V sredo sem prespal pri babici, v četrtek pa sem šel k dediju v Kokro. Dedek mi je povedal, kako je bilo v Angliji, kamor si je šel ogledat nogometno tekmo. Iz Anglije mi je prinesel pulover in čokolado.

V nedeljo sem šel na Bled, kjer sem ob Blejskem jezeru igral na harmoniko. Ob jezeru je igralo 360 harmonikašev in eden izmed njih sem bil tudi jaz. Dobil sem bon za kosilo, kapico in nalepko. Po kosilu je bilo žrebanje in nato smo se vrnili domov.

Med počitnicami sem se imel zelo lepo.

Gašper Gogala, 4. razred PŠ Žabnica

Kresovanje

V torek, 30. aprila, smo začeli pripravljati kres. Z atijem sva pripeljala papir, karton in veje. S prijateljico sva vse to zložili v kres. Zvečer smo kres zakurili. Ob kresu se je zbrala naša družina in kar nekaj sosedov in prijateljev. Naredili smo veliko fotografij. Na kresovanju smo se imeli super. Rada imam kres in druženje ob njem.

Lara Hartman, 4. razred PŠ Žabnica

Bili smo na Ugljanu

V soboto smo se že ob peti uri zjutraj odpravili na morje. Vozili smo se štiri ure. Ko smo prišli do Zadra, smo se s trajektom odpeljali na otok Ugljan. Tam smo se namestili v kampu Tomas. Najprej smo postavili baldahin, potem pa smo se otroci lahko igrali in uživali po svoje. V torek smo šli na Pašman, kjer smo obiskali prijatelje.

Na Ugljanu smo bili do petka, potem pa smo se vrnili domov. Imeli smo se zelo lepo.

Ula Dolenec, 4. razred PŠ Žabnica

Obiskali smo slap Savica

V torek, med majskimi počitnicami, smo se odpravili na družinski izlet do slapa Savice v Bohinju. Z nami je šel tudi naš psiček Štumfek. Do slapa smo se morali povzpeti po stopnicah. Jaz sem naštela 572 stopnic. Vseh skupaj pa je bilo 1144 stopnic. Slap je bil velik in deroč. Voda je bila bistra in se je po slapu spuščala kot po toboganu. Po napornem vlečenju po stopnicah navzgor in navzdol sva si z bratom končno lahko privoščila sladoled. Sladoled je bil okusen in se nama je zelo prilegel.

Na izletu je bilo zabavno in zelo sem uživala.

Ela Dražetić, 4. razred Žabnica

Bili smo v Idriji

Zadnjo nedeljo v aprilu smo se z družino odpravili v Idrijo, kjer smo si ogledali rudnik živega srebra.

Po enourni vožnji smo se najprej odžejali v lokalu blizu rudnika in nato z vodičko odšli v rudnik. Veliko sem se naučila o živem srebru. Izvedela sem, da živo srebro na toplem izhlapeva, če pa ga vdahnemo, se lahko zastrupimo. Živo srebro je edina kovina, ki je v naravnih pogojih tekoča.

Po zanimivem ogledu smo odšli v restavracijo, kjer smo jedli zelo dobre zrezke.

Nato smo šli še v topilnico, kjer smo delali različne preizkuse. Na koncu pa smo iskali še skriti zaklad.

Dan smo preživel zelo lepo in se polni odličnih vtisov vrnili domov.

Iza Lužan, 4. razred PŠ Žabnica

Bila sem na Irskem

Med prvomajskimi počitnicami smo z atijem in bratom obiskali Irsko.

Najprej smo se odpeljali v Italijo, od koder smo z letalom poleteli v Dublin. Tam smo se namestili v hotelu. Naslednje jutro smo se odpravili v središče mesta, kjer smo si sposodili kolesa in si z njimi ogledali mesto.

Naslednji dan smo šli v muzej Epic, ki je irski nacionalni muzej. Sami smo se sprehodili po muzeju in občudovali vse, kar smo videli.

Zadnji dan smo se po zajtrku odpravili na letališče in se z letalom odpeljali nazaj proti domu.

Na Irskem smo se imeli zelo lepo in želim, da bi tja šla še kdaj.

Megi Meglič, 4. razred PŠ Žabnica

Utrinki vrtca Žabnica

Bili smo v Nemčiji

V soboto zjutraj smo se odpravili proti Nemčiji. Na poti smo se ustavili v Avstriji, v Salzburgu, kjer smo si ogledali vrt Mirabell. Vrt je bil lepo pokošen in poln cvetlic. Sprehajali smo se po urejenih potkah, mimo kipov in vodnjakov.

Nato smo se peljali še dve uri in prispeli v München, kjer smo se nastanili v apartmaju.

V nedeljo smo obiskali živalski vrt, kjer smo videli res veliko živali. Najbolj všeč sta mi bila žirafa in beli medved.

V ponedeljek smo šli v Legoland. Tam smo se zabavali na igralih in vlakcih in občudovali svet, sestavljen iz lego kock.

V sredo popoldan smo pot nadaljevali do mamičine prijateljice, ki živi v Kehl. Naslednji dan smo se s tramvajem odpeljali do Strasburga v Francijo, kjer smo si ogledali veliko zanimivosti, med drugim tudi park, v katerem je skoraj na vsakem drevesu gnezdila štorclja. V parku je bilo mnogo ljudi, ki so si na travo pogrnili odeje in uživali v naravi.

Imeli smo se zelo lepo.

Naja Kalan, 4. razred PŠ Žabnica

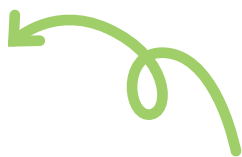

Zahvala

Prijatelju gasilcu Urošu Kuraltu se zahvaljujemo za pomoč pri opravljanju višinskih del ob štokljinem gnezdju. Vsem gasilcem PGD Žabnica pa se zahvaljujemo za pomoč pri čiščenju šolskega igrišča. Le tako bo naša igra bolj varna.

*Z gasilskim pozdravom Na pomoč!
učenci in učiteljice šole Žabnica*

THE BIT`NS

Pred tremi leti smo se s prijatelji odločili, da bi lahko imeli svoj bend, ker vsi igramo na instrumente. Najprej smo bili štirje: jaz sem basist, moj brat Maks je kitarist, Žan je še en kitarist in Oskar, ki igra električne klaviature. V tej zasedbi smo igrali zelo preproste pesmi in sploh nismo bili profesionalni.

Ime benda The Bit'ns izvira pravzaprav iz domačega kraja, saj smo vsi doma v različnih delih Bitenj.

Kasneje smo dobili pevca Nela in bobnarja Miha. In takrat se je začelo zares. Pričeli smo igrati same »hude« komade, kot so: Sultans of Swing, Prisluhni školjki, Don` t stop believing in še veliko drugih.

Meseca junija bomo igrali na šolski valeti. Ob tej priložnosti smo dobili še dva gosta. To sta pianist Žiga in pevec Ažbe.

Vaje imamo vsak petek takoj po šoli v atijevi glasbeni šoli v Kranju. Moj ati nam tudi pomaga, saj je tudi sam glasbenik.

Lepo mi je, ko vadimo in se med seboj razumemo.

Miha Šter, 5. r

Prazniki, šege in običaji v žabniški šoli (od januarja do marca)

Prvi praznik v novem koledarskem letu je kulturni praznik, Prešernov dan, ki ga praznujemo 8. februarja.

To je osrednji slovenski kulturni in državni praznik (dela prost dan v Republiki Sloveniji). 8. februarja obeležujemo smrt največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Na ta dan poteka osrednja državna proslava, na kateri podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za vrhunske dosežke na področju umetnosti v Sloveniji.

Učenci pa vsako leto pripravijo kulturno prireditev pod vodstvom učiteljic ter razstavo likovnih del.

urejenost svojih domov, uporabnih izdelkov in oblačil. Motivni svet se je vrtel okrog njihovega vsakdana; uporabljali so predvsem oblike iz narave, kot so vinska trta, nagelj, tulipan, vrtnica, ptice ali srce.

Pust je čas, ko se napravimo v pustno šemo, maskaro.

*Le kdo ne mara pustovanja,
slovenskega ljudskega običaja,
ki preganja zimo in kliče pomlad? Tudi učenci in učiteljice
so pridno odganjali zimo.*

Pustovanje je eden izmed najstarejših ljudskih običajev, ki izvira iz časa pred krščanstvom. Veselimo se ga vsi,

Učenci 3. razreda so poleg Primičeve Julije narisali tudi osnovni slovenski ornament.

Ornamenti so po vsem svetu izraz lokalne kulture in predstavljajo neprecenljivo vrednost etnične vsebine. Na našem ozemlju so se začeli pogosteje pojavljati v drugi polovici 18. stoletja, čeprav korenine slovenskega ornameta segajo še v daljni praslovanski svet. Ljudje so pozornost obračali na

vendar o njem pravzaprav ne vemo prav veliko. V Sloveniji je bilo pustovanje prvič omenjeno v 17. stoletju, pred tem obdobjem pa so predvsem po starem Rimu divjale grozljive maske, ki naj bi predstavljale umrle prednike. Naši predniki so ob tej priložnosti izvajali obrede, s katerimi so častili pomladne sile in preganjali ostanke zime. Verjeli so, da bo sam obred iz dežele pregnal zle duhove, jo očistil temnih sil in priklical toplo pomlad, v kateri se bo narava ponovno prebudila.

Pustni čas je premakljiv in je odvisen od velike noči (pustna nedelja je 7 tednov pred veliko nočjo). Prava pustna dneva sta dva; pustna nedelja in pustni torek.

Zakaj za pusta jemo krofe?

Pustni običaj izvira iz starodavnih časov, ko so ljudje z obiljem hrane želeli vplivati na rodovitnost zemlje pred začetkom pomladi. Verjeli so, da bo polna miza dobrot privabila polno letino, prav tako so v tem času morale biti site tudi živali in duhovi. To naj bi zagotovilo, da pri hiši skozi celo leto ne bodo lačni. Hkrati pa je bilo to neke vrste priprava na 40-dnevni post, ki je sledil pokopu pusta.

Ali veste od kod izvirajo krofi?

Natančnega odgovora na to vprašanje še danes ne vemo. Vemo pa, da so k nam prišli z Dunaja v prvi polovici 19. stoletja. Prav te naj bi iznašla nesrečno zaljubljena kuharica, ki naj bi testo za kruh names-to v pečici spekla na vročem maslu. Ime za krofe iz-haja iz nemške besede »Krapfen«, zato jim še danes marsikje na Štajerskem rečejo krapci.

Valentinovo se praznuje vsako leto 14. februarja.

God svetega Valentina se na Slovenskem že dolgo praznuje, vendar je imel drugačen pomen. Poznan je pregovor, da Valentin (pomladni svetnik) prinese ključ do korenin, zato se po starem kmečkem kole-darju na ta dan začne prvo delo v vinogradih in na vrtovih. Poleg tega naj bi se takrat snubili ali ženili

tudi ptički (ti se ženijo tudi na gregorjevo). V Beli krajini pa pravijo, da se z valentinovim začne prvi spomladanski dan.

Kot dan zaljubljenecv se valentinovo praznuje šele v sodobnem času. Tako pojmovanje praznika je prišlo k nam z Nizozemske.

Gregorjevo je praznik, ki se praznuje 12. marca, na god sv. Gregorja.

Ponekod po Gorenjski in v okolici Ljubljane se na predvečer gregorjevega spušča gregorčke – hiške, cerkvice, barčice in druge predmete, v katerih je luč, ki jo daje sveča ali ogenj in naznanja prihod dela leta, ko je sonce dovolj dolgo na obzorju, da ro-

kodelcem ni treba več delati ob luči. Takrat se »luč vrže v vodo«, šega pa se je preoblikovala v prireditev.

Tudi letos smo se v šoli pripravili na spust gregorčkov (že tradicionalno).

Vendar pa nam je ta dogodek »padel v vodo« zaradi slabega vremena.

Dan žena je mednarodni praznik žensk, ki ga po svetu že od leta 1917 praznujejo vsako leto 8. marca.

40 mučenikov obhajamo 10. marca in je godovni dan 40 mučenikov iz Sebastije v Armeniji, ki se niso hoteli odreči krščanski veri in so umrli mučeniške smrti. Ta dan so si moški izbrali kot svoj praznik. Po tradiciji naj bi na ta dan prejeli v dar suhe slive, trnje in klobaso kot znak partneričine pozornosti.

Učenci tretjega razreda so očke in mamice obdarili z voščili.

zapisala učiteljica Saša Porenta

Članki učencev 5. razreda

Živosrebrna bolezen

Z učenci v 5. razredu vsak teden beremo zanimive odlomke v berilu. Včasih za domačo nalogo napišejo tudi kakšno svojo zanimivo zgodbico.

Počitnice pri babici

Danes sem odšla k babici na počitnice. Najbolj sem se razveselila njenega psa Pikija. Ko je čas za kosilo, babi skuha najboljšo rižoto. Točno tisto, ki jo imam jaz najraje. Tudi danes jo je skuhala, seveda zame, a meni danes ni bilo do rižote. Babi me je vprašala, če sem v redu in če je rižota dobra. Jaz sem pritrdila, čeprav mi je bila »ogabna«. To sem naredila samo zato, da ne bi užalila babice, no, njene rižote. V tem času je tudi pes postal lačen. Nasula sem mu briket, a me je čudno opazoval. Gledal je namreč proti mojemu posladku po kosilu. V čokolado in bonbone. Saj veste, babice nas založijo z različnimi sladkarijami. No, Pikijev apetit je bil nepasji, pravzaprav grozen. A čokolado in bombone je pojedel. Babico je skoraj kap, ko naju je opazovala. Prav nič ji ni bilo jasno, kaj se dogaja. Ni razumela, kakšna je živosrebrna bolezen.

Lara Šink, 5. Ž

Babica ima živosrebrno bolezen

Moj sošolec Tine ima babico, ki ima živosrebrno bolezen.

Tine vsak dan po šoli odide k babici, ker mu skuha zelenjavno juho, čeprav Tinetu ni všeč. Ko pojesta juho, gresta vedno na sprehod, ker babica misli, da je Tinetu najbolj všeč. Ob robu gozda je klop, kamor se usedeta, poslušata žuborenje potoka in petje ptic. Ker Tine ve, da babica uživa v naravi, se začudi njenemu glasnemu razmišljanju, kako je narava brez veze. Res je čudna Tinetova babi. Babica je imela celo življenje pasje ljubljence, ko pa ji Tine pove, da bo za spričevalo dobil psa, se babi razjezi in trdi, da so mačke stokrat boljši ljubljenci. Tinetu je včasih zaradi babičine živosrebrne bolezni težko, vendar jo ima kljub temu zelo rad.

Lovro Rozman, 5. Ž

Živosrebrni značaj

Moja prijateljica je dobila živosrebrni značaj. Začelo se je (no, vsaj takrat sem izvedela jaz), ko me je povabila na rojstni dan. Za darilo sem ji prinesla markerje, saj mi je en dan prej rekla, da si jih želi. Ko pa sem ji jih podarila, sem videla, da ji sploh niso všeč. Naslednji dan mi je rekla, da obožuje roza barvo, potem pa spet, da to barvo sovraži in bi imela celo sobo pobarvano modro. Najraje je vedno in povsod poslušala slovensko glasbo, kar naenkrat pa, joj, ona posluša samo japonsko! Malo mi gre že na živce, da vedno misli drugače ali pa si zelo na hitro premisli. Ja nič, za živosrebrno bolezen pač ni zdravila.

Jerca Mežnaršič, 5. Ž

Izdelki učencev 2. razreda

Izdelki učencev 5. razreda

Pijanček

Kako preživljam dneve, starec,
ki rad pogledam v kozarec,
v katerem je žganjica, vino?
Vse je dobro, vse je fino.

Spati ne morem, se ob štirih zbudim,
a zgodaj vstati si jaz ne želim.
Včasih razmišljam, zakaj sem že buden,
verjetno zato, ker nisem nič truden.
Dan že tako predolg bo za me,
ker dela ne vidim, se upira mi vse.
Že sonce visoko je, ko iz postelje vstanem,
se v ogledalo pogledam, oči si pomanem.

Sem res jaz to, ta razvalina?
Kar vidijo oči, ni vredno spomina.

A kaj ko premami me vonj alkohola,
samo šilce ga pijem, je moja parola.

A glej si ga vraga, je žeja velika,
tako da ob šilcu me še pivo zamika.
Samo to pijem, potem domov grem,
da danes zaključim s pijačo problem.
Še preden to pijem, prikaže se znanec.
Daj, pridi prijatelj, ga spijva kozarec!
Tako se ponavlja iz dneva mi v dan,
dokler ne zaspim, ves truden, pijan.

Kaj pa razmišljam, ko trezna je glava?
Je treba mi tega, to prava ni slava.
Lahko bi živel, kakor sosed živi,
lahko bi kaj delal, tako se mi zdi.
In res pričnem z delom, se malo zamotim,
zdržim dan, dva, ko se česa polotim,
a kaj, ko je želja po pivu velika,
ga spijem na hitro saj ob delu se šika.
A glej si ga vraga, brez žganja ne gre
in zopet se vse po starem začne.

Oprostite mi, prosim, če izgubljena sem
duša,
saj v srcu sem dober, popraviti se skušam.
A to ne uspe mi, bi rabil spodbudo.
A kaj, ko vsak vidi me kot vaško pogubo.

Zrimal Jože Frelih

Krajani se predstavijo

še Urška Tičar, Alenka Jenko Boh in Milena Küssel.

Ostale štiri razrede sem obiskovala v Osnovni šoli Stražišče. Po devetletki sem se vpisala na Srednjo vzgojiteljsko šolo na Jesenicah. Sedaj sem izredna absolventka predšolske vzgoje na Primorski fakulteti.

Šolsko prakso sem opravljala v vrtcu v Žabnici. Po maturi sem se najprej začasno zaposlila v Baragovem vrtcu v Stražišču, sedaj pa sem stalno zaposlena v vrtcu Sončni žarek v Stari Loki.

Doma si na kmetiji, torej ti kmečko delo ni tuje. Koliko obveznosti imaš doma?

Ana Šifrer

Tokrat sem se odločil, da vam predstavim mlajšo osebo, ki ima kljub svoji mladosti že kar nekaj povedati. Torej začniva ta najin pogovor.

Ana. Ne morem reči, da te ne poznam, saj sva pri gasilcih skupaj že od tvoje rane mladosti. Pa vendar te prosim, da se mi predstaviš.

Sem Ana Šifrer, rojena leta 2001, po domače Fikova, hčerka očeta Boštjana in mame Romane. Imam starejšo sestro Klaro in mlajšega brata Jurija, s katerimi se zelo dobro razumemo. Lahko rečem, da smo zdrava kmečka družina.

Kolikor vem, si bila tudi zelo pridna v šoli. Kakšna pa je tvoja izobrazba in zaposlitev?

Prvih 5 let sem hodila v žabniško šolo. V prvem in drugem razredu me je učila Saša Porenta, ki je še sedaj zame najboljša učiteljica. Potem so me učile

Tako bom rekla. Res poznam delo na kmetiji, vendar predvsem v hlevu. Tako sem tudi dobila veliko delovnih navad. Ker je pri nas doma specializirana živinorejska kmetija, dela na polju ni veliko, kar pa je, je predvsem strojna obdelava. Moram pa reči, da smo pred kratkim obnovili tudi hlev. Brat Jurij je tudi že odrasel in mi ni več potrebno delati v hlevu, razen če gresta starša za kak dan na dopust ali izlet. Ker mami že od nekdaj zelo rada obdeluje vrt, sem od nje dobila tudi veliko ljubezen do rastlin in skrbi zanje, kar s pridom uporabljam.

Veliko smo te videli pri veroučnih skupinah. Kako si prišla med animatorje?

Z veroukom sem pričela že v prvem razredu. Takrat je bil še župnik Jože Perčič, nato pa župnik Simon Fortuna. Verouk nas je učila sestra Marija Irena, in ker sem znala igrati na blokflavto, ki sem se je učila pri Alenki Jenko Boh, in kitaro, ki jo je učil Iztok Orešnik, sem sestri pomagala pri cerkvenem otroškem pevskem zboru. Župniji Žabnica in Sv. Duh sta pričeli med seboj sodelovati in takrat sem spoznala veliko animatorjev, s katerimi smo postali

dobri prijatelji. Skupaj smo sodelovali na oratorijih celih 7 let. Sedaj sem to delo prepustila mlajšim. To lahko opravljaš kot študent, ko pa imaš redno zaposlitev, pridejo v ospredje druge zadolžitve.

Sedaj si mentorica gasilske mladine v PGD Žabnica. Kako ti gre na tem področju?

Veliko zaslug za to imaš prav ti, Jože, ki si bil moj prvi gasilski mentor. Veliko časa sem preživela v gasilskem domu. Naj ti povem, da sem celo drugi razred obiskovala v gasilskem domu, ker se je takrat obnavljala žabniška šola. Ko si ti po štiridesetih letih prenehal z mentorstvom, sem to nalogo prevzela jaz. Žal je bil to čas korona virusa in je bil zelo velik osip gasilske mladine. Sedaj se to ponovno postavlja na noge. Sem pa ugotovila, da je to delo res zahtevno. Delam z veseljem, saj mi otroci dajo veliko novih moči in motivacije. Vsak petek se veselim popoldanskih vaj z mladino, kjer se tudi malo pošalimo. Ugotavljam, da si bil res dober, da si zdržal 40 let. Imam pa podporo pri poveljniku in predsedniku društva, kot somentorja pa mi pomagata Blaž Logonder in Vid Stopar Debelak.

Si tudi gasilka operativka. Katero gasilsko izobrazbo si dosegla?

Naredila sem tečaj gasilskega pripravnika in tečaj za gasilca operativca, želim pa se izobraževati še naprej, da bi pridobila naziv in čin višji gasilec in specialnost nosilca dihalnega aparata. Po več letih premora smo pričele z vadbo tudi desetina gasilk in bomo, po 20 letih premora, zopet nastopale na tekmovanju. Odkar imamo novo gasilsko cisterno GVC - 3 se je zanimanje za gasilstvo v Žabnici precej povečalo in dobilo nov zagon. Ker je za vožnjo novega vozila potrebno vozniško dovoljenje C kategorije, sem se odločila, da tudi to pridobim. Potem pa bom res prava gasilka.

Kaj pa prosti čas, prijateljice, prijatelji?

Če si pravilno planiraš zadolžitve, imaš tudi nekaj prostega časa za stvari, ki jih rad počneš. Jaz veliko prostega časa namenim prav druženju v gasilskem domu. Prijateljcev imam res veliko. Nekaj iz šole,

vasi, nekaj z delovnega področja, veliko pa iz vrst animatorjev in gasilcev. Prosti čas preživljam tudi v naravi, na sprehodih; rada se ukvarjam tudi z različnimi športi. Velikokrat se hecam, da imam preveč stvari in tedni prehitro minejo, ampak mi je ravno to zelo všeč. Tudi s starši se pošalimo, da hodim domov samo spat. Rada se zaposlim z različnimi stvarmi.

Ali bi še kaj dodala, kar te nisem vprašal?

Pravzaprav nimam kaj dodati. Včasih pa pomislim, če bom jaz štirideset let mentorica gasilcev, bom verjetno tudi trenirala svoje pravnuke, kot si ti svoje.

Uradni pogovor sva zaključila na tej točki. Potem sva se še kar nekaj časa pogovarjala ob sadnem soku in izvedela še marsikaj drug od drugega, toda to so teme, ki so le za medsebojni pogovor.

Ani se lepo zahvaljujem, da si je vzela čas, saj nam tega vedno primanjkuje. Lepo se je bilo pogovarjati z njo. Dobil sem občutek, da je res prava oseba na pravem mestu.

Ana, hvala še enkrat in veliko uspehov pri tvojem delu.

Z Ano sem se pogovarjal Jože Frelih

LE POGUM, VSTANI, KLIČE TE! (Mr 10, 49)

Misijon, 19. – 27. oktober 2024

Duhovna podoba naše domovine se je v zadnjih letih popolnoma spremenila, zato smo kristjani pred novim izzivom, kako razodevati in živeti vero sredi tega sveta, te kulture in civilizacije.

Ali lahko kristjani še živimo po načinu in obliki vere, tako kot so živeli naši predniki? Ali je danes še smiselno in življenjsko verovati v Jezusa Kristusa ter prejemati zakramente, saj se brez Kristusa in zakramentov da prav lepo živeti? Ali lahko najdemo življenjske odgovore v Kristusu in Cerkvi?

Odgovore na ta vprašanja verjetno ne bomo našli ob obujanju »zlatih starih časov«, ko je bilo vse navidezno lepo in bi se zato želeli vrniti v preteklost. Odgovore tudi ne bomo našli v kritiziranju tega »pokvarjenega sveta« in videli v bližnjem človeku sovražnika.

Odgovore na vsa ta vprašanja bomo kristjani našli, če se odpravimo na pot. In pot je misijon, ki ga načrtujemo meseca oktobra po loških župnijah (Škofja Loka: sv. Jakob, Stara Loka: sv. Jurij, Suha: sv. Janez Krstnik, Sv. Duh: sv. Duh in Žabnica: sv. Urh).

Misijon ni predstava, kjer bi ocenjevali posamezne misijonarje in ostale misijonske dogodke. Misijon se ne začne s prvo misijonsko sv. mašo in prvim misijonskim nagovorom. Misijon je najprej pot, po kateri hodimo kot posameznik znotraj Cerkve, in na tej poti se rojeva in razodeva vera v Jezusa Kristusa. Bog se je Abrahamu razodeval na poti in na poti je Abraham spoznaval Boga. Misijon je namenjen vsem kristjanom in vsem iskalcem resnice, da poglobimo vero in spoznamo Jezusa Kristusa, ki šepeče tudi danes tvojemu srcu: »Le pogum, vstani, kliče te!« In dodaja, hodi za menoj. Geslo misijona je vzeto iz evangelija po Marku, ko Jezus zapušča Jeriho in tedaj sreča slepega Bartimaja, ki je klical: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Mnogi so ga najprej zavračali, ker je bil moteč, potem pa mu na Jezusovo posredovanje prigovarjajo: »Le pogum, vstani, kliče te!« Srečanje slepega Bartimaja z Jezusom je rodilo novo življenje brez slepote, ki mu je popolnoma spremenilo življenje. To srečanje in ozdravitev se je zgodilo na poti sredi življenja in to je misijon. Zato je geslo misijona: »Le pogum, vstani, kliče te!«

Franci Alič, župnik

MISIJON 2024

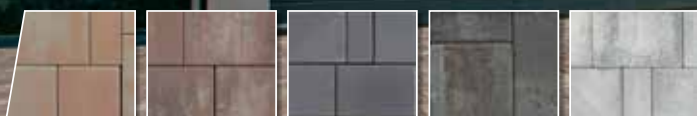
SUHA, ŠKOFJA LOKA, STARA LOKA, SVETI DUH, ŽABNICA
OD 18. DO 27. OKTOBRA 2024

topdom
dom trade

Popoln vrt in okolica!

TLAKOVCI Citytop

16,95 €/m²

Sahara

Cappuccino

Bazaltno
siva

Šivo-belo-
crna

Srebrno
niansirana

**Ekipa
DOM TRADE
vas pričakuje**

Žabnica, T• 04 23 19 200 | Lesce, T• 04 53 02 230 | Kranj, T• 04 20 10 002

**Kavarnera
LEDINE**

Peštra izbira domačega sladoleda.

Teja Šport, Teja Rupert s. p.; Zgornje Bitnje 240, 4209 Žabnica
tel. 031 326 656

informat^{or}

Informator 60 | rožnik 2024 | Glasilo KS Bitnje

Živ žav v vrtcu Biba / 10

Prve KR IGRE / 15

Ledinska imena / 22

Uvodna beseda

Pred vami je 60. številka krajevnega glasila, ki vas seznana z aktualnimi novicami v Bitnjah.

Na cestišču od krožišča v Bitnjah v smeri proti vrtcu Biba so pred leti narisali črto, ki označuje kolesarsko stezo. S tem so še dodatno poslabšali varnost pešcev, ki hodijo iz vasi proti avtobusni postaji na Škofjeloški cesti. Menimo, da krajani Bitenj ob tej cesti potrebujemo pločnik. Lani je Svet KS Bitnje v okviru 8. člena naročil izvedbo projektne dokumentacije pločnika vzdolž omejenega odseka. Projektna dokumentacija je dokončana. Vrednost projekta je po dokumentaciji 267.018,14 €. V ceno ni všteto arheološko sondiranje terena zaradi gomil, ki so prisotne v bližini.

Drugi večji projekt je odvodnjavanje poplavnih območij ob Štajni. Ta še ni dokončan, ker so po mnenju hidrologa podcenjeni vplivi zalednih voda, ki pritekajo v Štajno iz smeri Stražišča. Reševanje poplavne varnosti se nagiba k izvedbi dveh površinskih kanalov iz poplavnega območja proti potoku Žabnica.

Projektna dokumentacija zadrževalnikov na Žabnici in Sorški reki je planirana v letošnjem občinskem proračunu. Kolikor mi je znano, do pogovorov z lastniki zemljišč v Stražišču še ni prišlo.

V letošnjem letu bomo s sredstvi 8. člena plačali projektno dokumentacijo za pridobitev gradbenega dovoljenja za objekt na območju nogometnega igrišča. Objekt bo po izgradnji upravljala KS. V pritličju bo objekt namenjen funkcionalnim prostorom NK Bitnje, v nadstropju pa bo večja dvorana s sanitarijami, namenjena delovanju KS Bitnje in seveda tudi pristočnim aktivnostim krajanov.

Večkrat se sprehodim po Sorškem polju. Zelo ljuba pot mi je od pokopališča v smeri proti

farmi. Pot je občinska in je v zelo slabem stanju, kar povzroča preglavice tudi kmetom. Sredstva, namenjena obnovi poljskih poti v MO Kranj, v proračunu letno znašajo 19.000 €, kar zadošča le za najnujnejša popravila.

Pridobljen predračun za izravnavo poti in nasutje 0,3 m³ gruča/m² cestišča ter utrditev je 13.066 €. Želeli bi, da se pot v prihodnosti obnovi v sklopu participativnega proračuna ali pa s sredstvi 8. člena. Bili smo opozorjeni, da obstoječa pot v naravi ne poteka po načrtani občinski parceli. Pred nasutjem in ureditvijo cestišča bo potrebna ponovna odmera zemljišča za cesto. Seveda bi odmero zemljišča, nasutje ter utrditev ceste izvedli tako, da ne bi motili kmetijskih opravil.

23. marca je približno 40 prostovoljcev v okviru akcije Očistimo Kranj – Kranj ni več usran v Bitnjah odstranjevalo smeti ob cestah, ob gozdnih poteh in na javnih površinah. Hvala vsem, ki ste sodelovali. Zelo veseli smo bili dobrega odziva mladih.

Na predvečer 1. maja so nam gasilci PGD Bitnje pripravili Kresovanje v Bitnjah, jutraj 1. maja pa smo doživeli prvo budnico v Bitnjah. Izvedli so jo člani Pihalnega orkestra Kranj pod vodstvom Tomaža Kukoviča. Prijetno nas je presenetil tudi obisk župana Matjaža Rakovca na obeh dogodkih.

Lepo ste vabljeni na prireditvi, ki ju za krajane v juniju pripravlja Svet KS Bitnje. 15. junija bo v Športno kulturnem parku v Sp. Bitnjah otroška veselica Direndaj. Na dan državnosti, 25. junija, bo pred vrtcem Biba v Bitnjah tradicionalna prireditev ob krajevnem prazniku KS Bitnje s pogostitvijo.

Se srečamo!

Matej Dolenc, predsednik KS Bitnje

Kazalo

Člani Sveta KS Bitnje in obvestilo krajanom,
kontakti / 3

Irena DOLENC:
Otroško veselje / 5

U., M. & L. ŠIFRER:
Mi gremo pa na ... čistilno akcijo / 6

Niko ŠUŠTERŠIČ:
Nadaljevanje gradnje v Gasilskem domu Bitnje
v letu 2024 / 8

Goran BAMBIČ:
Nogometni klub Bitnje s podporo Mestne občine
Kranj pridobil nova garderobne prostore / 9

Veronika HRIBAR:
Živ žav v vrtcu Biba / 10

Gasilke in gasilci PGD Bitnje:
Kresovanje v Bitnjah / 13

Tomaž OGRIS:
Prvomajska budnica / 14

Irena DOLENC:
Prve KR IGRE / 15

Mateja ARHAR:
Bralni krožek Sorško polje / 17

Mateja ARHAR:
Branje je čisti užitek / 18

Mateja ARHAR:
V spomin Mancij Košir / 20

Tatjana OBLAK:
Srečanja ustvarjalk / 21

Janko PROJ:
Ledinska imena v Bitnjah / 22

Nataša ŠUŠTERŠIČ JERŠIN:
Howdy iz plesne skupine Wild Boots! / 24

Jože DERLINK:
Društvo upokojencev Bitnje Stražišče / 25

Barbara METELKO:
Poskrbimo za vegetacijo ob javnih cestah / 26

Stanislav JESENOVEC:
Postanimo znani po celovito urejenih zastavah,
nakinah in čistih cestah / 27

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS BITNJE

Matej Dolenc, predsednik
Robert Langerholc, podpredsednik
Irena Dolenc, članica
Barbara Ogris, članica
Tomaž Ogris, član
Peter Pintar, član
Urška Šifrer, članica

Fotografija na naslovni strani: Rok Markun

OBVESTILO KRAJANOM, KONTAKTI

Vse aktualne novice o dogajanju v naši krajevni skupnosti si lahko preberete na spletnih straneh <https://bitnje.si> ter oglasnih deskah KS Bitnje, ki so nameščene po vasi. Na navedenih spletnih straneh objavljamo tudi vse zapisnike sej Sveta KS Bitnje in komisij, ki delujejo na področju KS Bitnje. Pripombe, predloge, probleme, vprašanja krajanov sprejemamo le v pisni obliki na elektronski naslov KS Bitnje: ks.bitnje@gmail.com, na pisni naslov **KS Bitnje, Zg. Bitnje 33, 4209 Žabnica**, ali v nabiralnik **KS Bitnje na Gasilskem domu Bitnje**. Za krajše informacije smo dosegljivi na telefonski številki: **041 759 104** (delovni dnevi 16.00 – 19.00, sobota 9.00 – 12.00). Krajanke prosimo, da pri uporabi telefonske številke KS Bitnje upoštevate zgoraj navedene termine. Prav tako se krajanke lahko udeležite sej Sveta KS Bitnje. Morebitna vprašanja in predloge za na sejo pošljite pisno na naslov KS Bitnje, najkasneje 14 dni pred sejo, da jih pravočasno uvrstimo na dnevni red seje. Termini sej so objavljeni na spletni strani KS Bitnje (<https://bitnje.si/>). Spremljate nas lahko tudi preko Facebook strani **Informator KS Bitnje** (<https://www.facebook.com/informatorksbbitnje>).

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI BITNJE

Torek, 25. 6. 2024, ob 10. uri pred vrtcem Biba

*Po kulturnem programu bo druženje krajanov s pogostitvijo.
VABLJENI!*

Otroško veselje

V decembru razveseljujejo otroke trije dobri možje. Otroci so naše bogastvo, zato jim privoščimo, da jih obiščejo prav vsi trije. Člani Sveta KS Bitnje smo se odločili, da sredi hladnih decembrskih dni tudi v naši dolgi vasi otrokom polepšamo en večer.

Za obisk sv. Miklavža ali Božička ne moremo izbirati datumov, obisk Dedka Mraza pa je časovno popolnoma neobremenjen. V Bitnjah smo obudili tradicijo Dedka Mraza, ki je nekdanj z manjšimi prekinitevami številna leta obiskoval bitenjske otroke.

Lepe otroške spomine imam na obisk tega dobrega moža, ki je svojčas po zasneženi cesti, ki seveda še ni bila asfaltirana, s kočijo vozil po vasi. Otroci smo se zbrali ob cesti, mu zapeli kakšno pesmico, on pa nam je dal nekaj bonbonov. Toliko veselja za pest bonbonov! Ampak kočija ti pa ostane v spominu!

Tudi ostalim članom Sveta KS je bila všeč ideja o kočiji z Dedkom Mrazom. Poiskati je bilo potrebno kočijo, navdušiti dobrodušnega moža s posluhom za otroke, nakupiti skromna darilca za različne

starosti in bonbone za vse ter najti tri snežinke, da se Dedek Mraz ne bo vozil sam.

Ko se je v petek, 15. decembra 2023, spustil mrak, se je z okrašeno kočijo v Bitnje pripeljal Dedek Mraz s snežinkami. In resnično je bil vesel številnih otrok, ki so ga pričakali. Na prvem postanku pri otroškem igrišču Direndaj so mu otroci zapeli številne zimske pesmice. Sedli so Dedku Mrazu v naročje ali celo dirigirali, ko smo vsi skupaj zapeli vsem znano Sivo kučmo. Kragulčki in nežne melodije so se slišale s kočije. Pa topotanje konjskih kopit, da je završalo tudi med otroki, ki so Dedka Mraza vznemirjeni čakali pred vrtcem Biba. Dedek Mraz jim je delil skromna darilca, bonbone, lizike. Na koncu nam je Dedek Mraz pomahal v slovo, obljubil, da bo naslednje leto spet prišel, ter se v čarobni kočiji odpeljal v črno noč.

Nekoč davno davno nazaj sem bila snežinka in prav vesela sem, da je najina hči s prijateljicama doživela podobno izkušnjo.

Irena Dolenc

Mi gremo pa na ... čistilno akcijo

Od petka, 22. marca, do sobote, 30. marca 2024, je v Kranju na različnih lokacijah potekal festival Eko teden. Festival z različnimi aktivnostmi ozavešča o nujnosti varovanja okolja, odgovornem ravnanju in vpeljavi trajnostnih življenjskih praks v naš vsakdan.

Krajani Bitenj smo se priključili 23. tradicionalni čistilni akciji Očistimo Kranj – Kranj ni več usran!, ki jo organizira Zveza tabornikov Mestne občine Kranj skupaj z Mestno občino Kranj. Čistilna akcija je potekala v soboto, 23. marca 2024. Tudi zbirni mesti sta bili tradicionalni: pri vrtcu Biba in ob nogometnem igrišču. Akcija vselej poteka v vsakem vremenu, ker slabega vremena ni, le obleči se je potrebno primerno.

Letos nas je zjutraj pozdravilo toplo pomladansko sonce. Najmlajši sin je skrbno bedel nad časom, ko sva se pripravljala na odhod. Vendar ni šlo brez

obvezne zaščite proti klopom. Točno ob 9. uri sva prevzela opremo in se odpravila v gozdček proti Šutni. Sveža poseka lesa praviloma pomeni tudi smeti. Našla sva kar nekaj praznih pločevink, praznih vrečk in praznih škatlic cigaret. Izpod listja je štrlela zelena vreča za smeti. Vonj je izdajal, da gre za biološki odpad, napol razpadena vsebina pa je razkrila, da smo ljudje kruti prebivalci planeta. Šolarja sem ravno še preusmerila, preden je opazil moje odkritje.

Z akademsko zamudo se nama je pridružil najstarejši otrok. Skupaj smo odkrili jaso, ki pa ni bila prav nič lepa. Odpadki z vrtov in gradbišč. Prazne embalaže barv, žoga, zidarska čelada, cevi za zalivanje vrta, celo dobra stara salonitka. Pobrali smo, kar smo lahko, napolnili vrečo in jo pustili ob cesti, ker je bila pretežka, da bi jo nosili s seboj.

Opazili smo čistilce iz sosednje krajevne skupnosti, si izmenjali pozdrave, na hitro pokramljali, si predali informacije in se odpravili dalje. Ob cesti smo pobrali odvržene pločevinke in prazne steklenice žganih pijač. Steklenic se je nabrala zanimiva zbirka. Sledila je naslednja poseka, ki je bila na naše presenečenje brez smeti. Našli smo le par stvari, ki jih je prinesel veter. Naleteli smo spet na odpadne organske smeti, tokrat je šlo za večje kosti, ki smo jih izkoristili za učenje anatomije.

Ker smo po duši in po srcu raziskovalci, smo opazovali tudi naravo. Spotoma smo ponovili lastnosti pomladi, rastlinje in ostale večje in majhne prebivalce gozda. Oglašala se je že kukavica, detel si je v deblu izdeloval gnezdišče in sončni žarki so se že poigravali med mladimi poganjki listkov na drevesih. Gozd je dišal po pomladi. Podrasti je bilo še razmeroma malo, zato smo človeško nesnago hitro opazili. V daljavi smo opazili kar nekaj družin z majhnimi otroki.

Naša domišljija je brezmejna. Razmišljali smo, kako živali doživljajo ljudi: potikajo se po gozdu, podirajo drevesa, nam kradejo gobe in kostanj, nas preganjajo ali pa lovijo za hrano in za seboj pustijo čudne stvari. Najhujše so tiste, ob katerih se porežemo. Nikjer več nimamo miru za pašo in kotenje mladičev. Okrog in okrog ropot ... Res čudne zveri so ti ljudje. Nimajo niti repa, hodijo po dveh nogah in dlako imajo samo na čudnih mestih. Nikoli niso tiho. Zelo slabo slišijo in ponoči ne vidijo nič. Mislijo, da če jih nihče ne vidi, lahko delajo, kar se jim zahoče. Tudi svinjajo po našem domu.

Ob povratku smo naleteli na pohodne čevlje sredi gozda. Očitno se je tukaj nekdo tako zelo prestrašil, da so mu med tekom čevlji najprej razpadli, potem pa še padli z nog. Za vsak slučaj smo prebrskali še okolico in našli metlo, oziroma omelo. Malo stran pa še prazno steklenico škotske žgane pijače. Kaj točno se je zgodilo tukaj, ve samo lastnik predmetov ... ali pa je morda lastnikov več. Z otrokoma smo vse pobrali in odnesli pete, ker nikoli ne veš, kdo ali kaj tukaj preži na mimoidoče.

Potikanje po gozdu in pobiranje smeti človeku vzpodbudi apetit. Taborniki so za vse udeležence pripravili okusno malico, ob kateri smo se podružili. Bilo nas je preko 40 in zastopane so bile vse generacije prebivalstva v Bitnjah. Zelo veseli smo bili mladih gasilcev, ki so nam priskočili na pomoč. Pobrali smo kar nekaj smeti. Točne podatke bom prepustila odgovornim, ker me je sram pisati o tem, kakšni packi so nekateri.

Čistilna akcija je super, ker ni treba čistiti le pred svojim pragom, ampak se z dobro voljo podaš na širše območje. Na koncu se pa še dobro naješ v dobri družbi. Zato drugo leto v marcu poglej za plakati ali pa pokukaj na Facebook, kjer bo objavljeno, kdaj bo nova priložnost, da s skupnimi močmi prispevamo za lepši vsakdan nas vseh. Se vidimo?

U., M. & L. Šifrer

Nadaljevanje gradnje v Gasilskem domu Bitnje v letu 2024

Mi gasilci ne počivamo, pa čeprav ni požarov ali poplav. Prišel je čas, ko smo zavihali rokave in se lotili prenove podstrešnih prostorov gasilskega doma za namen večnamenske dvorane. Najprej so bila potrebna usklajevanja, kako izpeljati projekt, da bo dvorana čim bolj ekonomična za uporabo, nato pa smo se lotili čiščenja podstrehe. Poslali smo tudi prošnjo za donacijo izolacije v podjetje **Knauf Insulation, d. o. o., Škofja Loka**. Na naše neizmerno veselje so ugodili prošnji in donirali okoli 40 m³ tervola (kamene volne) za izolacijo sten in stropa dvorane. Še enkrat se jim za donacijo iskreno zahvaljujemo.

Nato je sledila izdelava frčade, kjer bo zasilni izhod, ojačitev lesene konstrukcije z železnim nosilcem,

izdelali smo tudi parno zaporo. Stene sem izoliral s 15 cm kameno volno, strop pa s 25 cm, kar pa ni bil večji kašelj. Namestili smo konstrukcijo iz knauf profilov, napeljali električne vode in vso potrebno napeljavo za centralno ogrevanje in vodovod. Sledilo je zapiranje z gips ploščami. Trenutno se v domu izvaja bandažiranje in kitanje plošč za pripravo na beljenje.

Ker gasilci delamo gospodarno, verjamemo, da bomo projekt finančno zmogli, brez rdečih števil, izpeljati do konca, saj ste nas podprli tudi vi, dragi občani, nekaj denarja pa se nam je nabralo tudi od kresovanja.

Še enkrat hvala vsem, ki ste donirali za koledarje in nam prispevali kakšen evro ali dva.

Zahvala tudi vsem gasilcem, ki ste pomagali pri prenosu kamene volne na podstreho in pri čiščenju. Hvala.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Niko Šušteršič ngč II st., gradbeni odbor

Nogometni klub Bitnje s podporo Mestne občine Kranj pridobil nove garderobne prostore

Nogometni klub Bitnje, lokalni športni klub s srcem in bogato zgodovino, je nedavno praznoval izjemno pridobitev. Skozi inovativni model participatornega proračuna Mestne občine Kranj smo uspeli pridobiti nove garderobne prostore v obliki kontejnerjev, ki bodo zagotovili udobnejše pogoje za igralce in člane kluba.

Nogometni klub Bitnje ima globoke korenine v lokalni skupnosti. Ustanovljen je bil leta 1983. Klub je že desetletja združeval generacije nogometnih navdušencev ter nudil priložnosti za razvoj talentov v nogometnem svetu. S svojim delom je klub postavil trdne temelje za razvoj športa v regiji.

Pridobitev novih garderobnih prostorov predstavlja pomemben mejnik v zgodovini našega kluba. Zahvaljujemo se Mestni občini Kranj za podporo in zaupanje v naš projekt. Ti novi prostori bodo ne le izboljšali pogoje za naše igralce, temveč bodo tudi prispevali k razvoju lokalne športne skupnosti.

Nogometni klub Bitnje je ponosen tudi na svojo nogometno šolo, ki je postala ena izmed najpomembnejših sestavin klubske dejavnosti. Trenutno šteje več kot 50 otrok iz okolice, ki se pod mentorstvom izkušenih trenerjev učijo nogometnih veščin ter vrednot fair playa in ekipnega dela.

Novi garderobni prostori, ki so bili zgrajeni v obliki kontejnerjev, so opremljeni s sodobno opremo, ki zagotavlja udobje in funkcionalnost.

Ta dosežek je rezultat trdega dela in zavezanosti vodstva kluba ter aktivne podpore lokalne skupnosti. Novi garderobni prostori ne bodo le koristili igralcem Nogometnega kluba Bitnje,

ampak bodo služili tudi kot prostor za srečovanja in povezovanja lokalne skupnosti skozi šport.

Poleg tega si Krajevna skupnost Bitnje prizadeva, da bi v letošnjem letu pridobila gradbeno dovoljenje za objekt na mestu starih garderob, ki bo služil tako nogometnemu klubu kot tudi vsem ostalim krajanom, ki se združujejo v različnih ostalih društvih.

Vabimo tudi vse otroke, stare med 4 in 11 let, da se nam pridružijo v naši nogometni šoli! Pri nas se bodo naučili osnov nogometa, razvijali svoje spretnosti in se zabavali v prijetnem okolju.

Nogometni klub Bitnje je skozi leta imel številne izjemne igralce, ki so prispevali k njegovemu uspehu in prepoznavnosti v lokalni skupnosti. Njihova predanost, trdo delo in strast do igre so pustili nepozaben pečat v zgodovini kluba.

Obiščite nas na naši spletni strani nk.bitnje.si ali nas kontaktirajte na 041 654 525 za več informacij o vpisu.

Z otvoritvijo novih garderobnih prostorov se Nogometni klub Bitnje pripravlja na svetlo prihodnost, kjer bo lahko še bolj učinkovito prispeval k razvoju lokalne športne kulture ter ustvarjal pogoje za nove talente.

Goran Bambič

Živ žav v vrtcu Biba

V majhnem vrtcu Biba se širita veselje in smeh.

V prenovljenem vrtcu se to šolsko leto razlega smeh 50 otrok in 7 strokovnih delavk, ki skrbimo, da nam je v vrtcu lepo, prijetno in razigrano.

Naše osnovno vodilo je, da se otroci dobro počutijo, se veliko gibajo, skozi igro aktivno sodelujejo pri ponujenih dejavnostih, raziskujejo in se veliko novega naučijo o ožjem in širšem okolju. Skupine se med seboj povezujemo, gradimo spoštljiv odnos in se imamo radi. Naša telovadnica nam omogoča, da dnevno preizkušamo svoje sposobnosti in spretnosti skozi gibalne izzive, hkrati pa krepimo medsebojne odnose.

V ospredju je igra. Skozi igro otroci raziskujejo, razmišljajo, odpirajo svoje ideje in jih realizirajo. Čas za igro pa ne izkoristimo le v vrtcu, ampak tudi v bližnjem gozdičku. Strokovne delavke se trudimo, da otroško znanje nadgrajujemo, bogatimo in izpopolnjujemo. Z ljubeznijo ter empatijo otroke vzgajamo v dobre, odgovorne ljudi in jih pripravljamo na samostojno življenje.

In kaj vse se je dogajalo v vrtcu Biba od novega leta pa vse do teh prvih toplih poletnih dni?

Ker je december ponavadi pravljичni mesec, mesec pričakovanj, veselja in radosti, so nam praznično vzdušje dodatno popestrili še starši, ki so za nas pripravili predstavo z naslovom Rokavička. Dramatizacija je bila glasbeno podkrepljena in je vzpodbudila veliko pozitivne energije. Srečanje smo zaključili s čajanko. Piškotke, čokoladne kroglice in čaj so pripravili otroci. Imeli smo tudi praznični bazar. Izdelke so otroci izdelali sami, po večini iz naravnih in odpadnih materialov, svoje izdelke pa smo prispevale tudi vzgojiteljice. Proti koncu decembra

Igrana predstava staršev

nas je obiskal tudi Dedek Mraz in vsakemu od otrok posebej izročil darilo.

V vrtcu posegamo po nestrukturiranem materialu, zato uporabimo vsak odpadni material in ga praktično recikliramo. Odpadni kartoni so postali igluji ter hiške in tako se je vrtec obarval v praznično pingvinč-kovo vas, ki je krasila naše igralnice in hodnike še v naslednjih zimskih mesecih. Zimske idile si nismo pričarali samo v igralnici, pač pa tudi zunaj, saj nam je babica zima natrosila malo snega. Vrtčevski hribček smo izkoristili za sankanje in oblikovanje snežakov. Januarja so se starejši otroci udeležili tečaja drsanja in tako postali pravi drsalci na ledu.

Zimske radosti na snegu

Velik poudarek dajemo na medgeneracijsko sodelovanje, zato smo na pustni torek v svoje središče povabili babice in dedke. Našemljeni v pustne maske so se nam pridružili na sprehodu po bližnji okolici vrtca ter s tem simbolično

odganjali mraz in zimo. Ogledali smo si tudi igrano predstavo z naslovom Pomladna v izvedbi gledališke skupine Teater za vse.

Pustni sprevod z babicami in dedki

V podporo otrokom s posebnimi potrebami in njihovim staršem smo prvo petkovo dopoldne v mesecu februarju Bitnje »obarvali« v rdečo. Skupaj z nekaterimi starši, starimi starši, tetami in strici smo se v dopoldanskem času z rdečimi baloni odpravili na pohod po Bitnjah. Vsak otrok je v znak podpore malim borcem izdelal rdeč balon in ga nesel v roki. Čeprav nas je proti koncu sprehoda ujel dež, smo bili veseli, da smo lahko na tak način izrazili podporo in sočutje z vsemi, ki se borijo z redkimi boleznimi.

Pohod z rdečimi baloni

Igrica Pomladna v izvedbi Teater za vse

Svoj besedni zaklad širimo z branjem pravljic, petjem pesmic, poslušanjem in pripovedovanjem. Starejši otroci so se že sami podali v knjižnico, najmlajše otroke pa je knjižničar Jure obiskal kar v vrtcu. Tako v knjižnici kot v vrtcu je knjižničar na prav prijeten način otroke popeljal v svet knjig, pravljic in domišljije.

V marcu svoj praznik praznujejo mamice, zato smo na očetovski dan med nas povabili očke in dedke, ki so s svojimi otroki izdelali vazice za mamice in jim na tak način pokazali hvaležnost za vso ljubezen in podporo, ki jim jo dajejo.

Srečanje z očki, dedki, strici ...

Knjižničar Jure na obisku

V aprilu smo dan Zemlje obeležili z izvedbo podnebnega teka in čistilne akcije. Ker se vreme nenehno spreminja, smo teden pred dnevom Zemlje v podporo podnebnim spremembam izkoristili za pogovore o skrbi za naravo. Pogovarjali smo se, kako poskrbimo, da naš planet ostane lep, čist in »zdrav«. Izvedli smo simbolični podnebni tek. Starejši otroci so pretekli več krogov po našem igrišču, mlajši pa so simbolično odtekli krog ali dva. V ponedeljek, na dan Zemlje, smo imeli čistilno akcijo. S spoštovanjem do narave smo se oblekli v zeleno in počistili okolico vrtca. Skratka, v tem tednu smo ugotovili, da nam je le s pravilnim ravnanjem in skrbjo do okolja, ne glede na vremensko stanje, narava hvaležna in da bomo na tak način lahko še dolgo živeli na naši Zemlji.

Podnebni tek

Skozi celoletni projekt eTwinning smo sodelovali z otroki z Malte in Romunije. Spoznavali smo barve in s pomočjo drugih držav izdelali lutko Floyd.

Obisk Kekčeve dežele

Sodelovanje v projektu eTwinning

V začetku maja so starejši otroci prepevali Kekčevo pesem: »Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo pri ljudeh ...« in pogumno odkorakali v Kekčevo deželo. Z oponašanjem skovikanja sove so pregnali Bedanca in pogumno pozdravili teto Pehto.

Vrtec je majhen, a ima veliko srce, zato je temelj našega dela tesno sodelovanje med seboj. Vrtec Biba je naš drugi dom. Dom, kjer so doma veselje in smeh, igra in ples. In če ga želiš tudi ti spoznati, pridi med nas. Vrata odpri, se nasmej in se z nami poigraj!

Veronika Hribar

Kresovanje v Bitnjah

Prostovoljno gasilsko društvo Bitnje je že tretjič zapored organiziralo veliko Kresovanje na travniku v Bitnjah in sedaj res lahko rečemo, da je dogodek postal že tradicionalen. 😊

Začelo se je z otroškim programom, kjer se je zbralo veliko število mladih željnih zabave.

Najbolj nestrpno pa smo seveda pričakovali prižig velikega kresa, ki ga je izvedel župan Mestne občine Kranj gospod Matjaž Rakovec, ki je bil tudi slavnostni govornik na prireditvi.

Dogajanje smo nadaljevali s skupino Mambo Kings, ki je zbrane navdušila z starimi in novimi hiti.

Energija med udeleženci je bila nepozabna in veseli smo bili odličnega odziva.

Velika zahvala vsem, ki ste prišli na dogodek, Zavodu za turizem in kulturo Kranj, sponzorjem in vsem, ki ste pomagali pri izvedbi kresovanja.

Gasilke in gasilci PGD Bitnje

MAKIRO s.p.

Globinsko čiščenje, nega in poliranje vozil

NUDIMO:

- GLOBINSKO ČIŠČENJE VOZILA
- NOTRANJE IN ZUNANJE ČIŠČENJE VOZIL
- POLIRANJE VOZIL S KERAMIČNIM PREMAZOM
- OBNOVA ŽAROMETOV
- DEZINFENKCIJA NOTRANJOSTI VOZIL

POKLIČITE

☎ 041-744-832

Zgornje Bitnje 143

CNC obdelava kovin

IPEA d.o.o.
Srednje Bitnje 129
4209 ŽABNICA

KONTAKT

 Telefon: 00386 41 774 569
 Email: ipea@t-2.si

Prvomajska budnica

Budnica za prvi maj ima v Sloveniji bogato zgodovino, ki sega nazaj v čase, ko se je prvi maj začel praznovati kot mednarodni praznik dela. Ta praznik, znan tudi kot praznik dela ali prvi maj, je postal simbol delavskega gibanja in socialnih dosežkov. V Sloveniji so se tradicionalne budnice za prvi maj začele kot del obeleževanja tega pomembnega praznika.

Budnice so bile glasbene prireditve, ki so ljudi zgodaj zjutraj prebudile in jih pripravile na praznovanje. Skozi zgodovino so se te budnice razvile v pomemben kulturni in družbeni dogodek, ki je združeval ljudi ter poudarjal pomen enotnosti in solidarnosti med delavci. Kljub spremembam v načinu praznovanja prvega maja so budnice ostale del slovenske tradicije, ki še danes ohranja spomin na zgodovino delavskega gibanja in pomen praznika dela.

Na ta dan nas je letos tudi v naši krajevni skupnosti prebudila budnica Pihalnega orkestra Kranj in upamo, da nas prebudi tudi naslednje leto.

Tomaž Ogris

Prve KR IGR

Na sončno soboto, 11. maja 2024, je bilo v Športnem parku Golnik srečanje članov svetov krajevnih skupnosti na malce drugačen način. Gostiteljica KS Golnik je bila ob izdatni podpori Mestne občine Kranj organizator 1. KR IGER. Nasmejana in športno oblečena podžupanja Manja Zorko je pozdravila navzoče tekmovalce in gledalce ter predstavila ekipo sodnikov, ki so jo sestavljali zaposleni na MOK. Tudi podžupan Janez Černe se je udeležil KR IGER. Predsednik KS Golnik je poskrbel za zabavno ogrevanje, nato pa se je pričelo.

KS Bitnje je žreb določil številko 1

Ekipo KS Bitnje smo sestavljali: tajnica KS Bitnje Katja Podstudenšek Klavčič, predsednik KS Matej Dolenc, članica KS Irena Dolenc, vodja civilne zaštite v KS Alojz Košak, članica KS Barbara Ogris in član KS Peter Pintar.

6-članska ekipa v majicah z logotipom lončka in pripisom KS Bitnje. Odločili smo se za zenf barvo, ki še najbolj simbolizira barvo gline.

Foto: Tomaž Ogris

V vsaki od treh iger smo tekmovali štirje tekmovalci. Glavni rekvizit prve igr se vidi levo na sliki. Na leseno ponjavo smo z določene razdalje metali vrečke, napolnjene s koruzo. Kdor je zadel luknjo, je dobil tri točke, če je vrečka pristala na ponjavi pa si prislužil ekipi eno točko.

Naša ekipa metalcev v 1. igri

Golniška igra Stolica

Druga igra je bila starodavna golniška igra z imenom stolica. Par žogic, ki je bil povezan z vrvico, je bilo potrebno vreči tako, da so se ujele na stolici. Stolica je imela tri prečke, najvišja prečka za tri točke, srednja za dve točki in najnižja za eno točko.

Prijetno druženje pred tretjo preizkušnjo

Da vidite, kako hudo konkurenco smo imeli. Ekipa KS Planina je poslala same športnike.

Tretja igra je bil poligon, ki je potekal štafetno. Najprej si se moral prijeti palice in se zavrteti trikrat okrog, nato spodaj pod oviro, poskakovati enonožno in sonožno v postavljene kroge, okrog stožca, pa spet trikrat vrtenje okrog palice, pod oviro in zadnji izziv je bila na tleh postavljena lojtrica. Mogoče bi morali priti navijati, pa bi lažje razumeli mojo razlago igre. 😊

V vlečenju vrvi so se pomerile štiri najboljše uvrščene ekipe. Na 4. mesto se je uvrstila KS Žabnica, na 3. mesto KS Planina, na 2. mesto KS Goriče. Zmagala je KS Besnica. Prihodnje leto bodo KR IGRE gostovale v KS Besnica.

Vsi člani ekipe KS Bitnje smo se zelo zabavali, športen duh je bil močan, bili smo motivirani, a nismo pozabili na Coubertinovo pravilo: Pomembno je sodelovati in ne zmagati. 😊 Prav dobro pride tole Coubertinovo pravilo, če je lisici grozdje prekislo.

Irena Dolenc

Na svidenje v Besnici

Bralni krožek Sorško polje

Če ne bomo brali, nas bo pobralo (Tone Pavček). Tega rekla se bralke Bralnega krožka Sorško polje držimo že 20 let. Z letošnjo pomladjo namreč zaokrožujemo 20-letnico našega skupnega branja. Kako zelo pozitivno bralni krožek in skupno branje vplivata na nas, smo se že zdavnaj prepričale, morda pa bomo ob branju teh vrstic navdušile tudi vas in se nam boste jeseni pridružili pri našem bralnem popotovanju.

Bralni krožek ima številne pozitivne učinke na bralce. Bogati bralno kulturo, saj bralci redno beremo in se med seboj motiviramo, da določeno čtivo preberemo, kljub temu, da nam morda na prvo žogo tema ne leži. Bralni krožek tudi spodbuja redno branje med udeleženci. Srečujemo se zaradi skupnega bralnega interesa, posledica tega pa je, da se to pogosto odraža v našem povečanem zanimanju za branje tudi izven krožka.

Bralni krožek ponuja priložnost za druženje in izmenjavo mnenj med udeleženci. Skupno branje in pogovori o prebranih knjigah pripomorejo k razvoju močnih socialnih vezi in prijateljstev med člani krožka.

V bralnem krožku udeleženci pogosto analiziramo in razpravljamo o različnih vidikih prebranih del, kar lahko vodi k razvoju kritičnega mišljenja in razčlenjevanju literature.

Prebiramo knjige različnih žanrov, tematik in avtorjev, kar nam omogoča, da širimo svoja obzorja in spoznavamo različne perspektive ter kulturne kontekste.

Skupno bralno doživetje in diskusije o knjigah lahko prispevajo k osebnostnemu razvoju udeležencev. Sprejemanje različnih pogledov, soočanje z izzivi, ki jih predstavlja branje, in razvijanje empatije do literarnih likov lahko

vplivajo na osebno rast in razumevanje samega sebe.

Članice bralnega krožka smo v vseh naših skupnih bralnih letih razvile občutek pripadnosti in povezanosti, kar nas navdaja z zadovoljstvom.

Pozitivni učinki bralnega krožka med udeleženkami predstavljajo močan motiv za nadaljevanje naše skupne bralne in prijateljske poti.

V minulih 20 letih smo dopolnjevali bralni seznam. Prebrali smo lepo število knjig, skrbno izbranih in vrednih branja. Bralni seznam vam lahko posredujemo; svoje zanimanje naslovite na naš e-naslov: bk_kud.bitnje@bitnje.si

Želim vam lepo poletje, polno bralnih užitkov!

Mateja Arhar, mentorica bralnega krožka

Foto: Mateja Arhar

Branje je čisti užitek

Kdaj ste pa vi nazadnje prebrali čisto ta pravo papirnato knjigo? Morda berete dnevne časopise ali pa tedenske revije? Ali pa sodite v tisto skupino ljudi, katerih dnevne bralne navade ne dosega obsežnejših besedil od objav na Facebooku ali navodil za pripravo instant zelenjavnih testenin? Če ste eden od tistih mnogih ljudi, ki ne vzdržujejo bralnih navad, potem veliko zamujate. Branje ima namreč številne prednosti. Morda vas bodo spodnje besede spodbudile in boste že jutri zavili v knjižnico in si izbrali krasno knjigo.

Branje spodbuja mišljenje. Z različnimi študijami so strokovnjaki dokazali, da se pri mentalno stimuliranih ljudeh upočasni napredovanje Alzheimerjeve ali druge oblike demence ali se ju celo lahko prepreči. Ohranjati možgane aktivne pomeni ohranjati njihovo moč. Prav tako kot vse ostale mišice v našem telesu tudi možgani potrebujejo vsakodnevno vadenje, da ostanejo močni in zdravi. Sem uvrščamo tudi reševanje različnih ugank in igranje miselnih iger, ustvarjanje ročnih del ter raznovrstno branje.

Branje zmanjšuje stres, pomirja in sprošča. Vsakdanje življenje močno vpliva na nas. Stres na preži na vsakem koraku – na delovnem mestu, v osebnih odnosih ali pri reševanju številnih drugih vprašanj. A ko vzamemo v roke dobro knjigo, se vsaj za nekaj trenutkov stres razblini, mi pa se izgubimo v čudoviti zgodbi. S knjižnimi junaki stopimo v neznane kraje, sočustvujemo in se veselimo z njimi, se umirimo, sprostimo; branje odvrne pozornost od težav in nam pomaga premagati stres.

Če beremo, si širimo obzorje in pridobivamo nova znanja. Branje prinaša nove informacije. Prebrane vsebine nas napolnijo z novimi informacijami, ki nam bodo morda kdaj v nadaljevanju našega življenja prišle prav. Iz romanov se morda naučimo marsikaj o medčloveških odnosih, poljudnoznanstvene knjige nas seznanjajo z delovanjem sveta okoli nas. Z več znanja se bomo lažje soočili z reševanjem vsakodnevnih izzivov. Znanja nam nihče ne more vzeti.

Branje spodbuja domišljijo in kreativnost, širi obzorja in razumevanje. Branje v nas prebujata domišljijo in spodbujata kreativno razmišljanje. Skozi zgodbe in različne svetove, ki jih odkrivamo med branjem, lahko razvijamo svojo kreativnost in si predstavljamo nove možnosti in ideje. Branje nam omogoča, da razširimo svoja obzorja in spoznamo različne perspektive ter različne kulture, družbene okoliščine in življenjske izkušnje. To lahko vodi k boljšemu razumevanju sveta okoli nas in k razvijanju empatije.

Branje izboljšuje naš spomin in možganske sposobnosti. Branje spodbuja možganske funkcije, kot so koncentracija, spomin, razumevanje in kritično mišljenje. Redno branje lahko izboljša kognitivne sposobnosti in ohranja možgane aktivne. Med branjem si moramo namreč zapomniti osebe, kraje, dogodke, lastnosti oseb, njihove karakterje, zgodovinsko zasnovo, zgodbo, stranska dogajanja in povezavo med njimi. To je kar velik skupek podatkov. Vendarle so naši možgani tega sposobni in si vse skupaj dokaj enostavno zapomnijo. Fascinantno je, da vsak spomin, ki ga ustvarimo na novo, oblikuje nove možganske poti in okrepi obstoječe, kar nam pomaga pri priklicu informacij iz kratkotrajnega spomina in stabilizaciji razpoloženja.

Branje povečuje našo sposobnost analitičnega mišljenja. Zagotovo ste že kdaj prebrali izvrsten kriminalni roman in, še preden je avtor razkril skrivnost, že ugotovili njeno rešitev. To pomeni, da ste pri tem uporabili svoje kritično in analitično razmišljanje; upoštevali ste navedene podatke, jih pravilno razvrstili in razrešili skrivnost. Ko želimo oceniti knjigo, nam pride prav naša sposobnost analitičnega mišljenja. Premislimo, ali je bila knjiga dobro napisana, je bila zgodba dovolj kompleksna, kakšne so bile glavne osebe, ali je zgodba gladko tekla, kakšen je bil izbor besedila. Svoje mnenje lahko bralci izražamo v bralnem krožku in tako spoznavamo različne vidike zgodbe v prebrani knjigi.

Z branjem izboljšujemo osredotočenost in koncentracijo. V današnjem svetu, ko nas obkroža nešteto dražljajev, je naša pozornost razpršena v milijon različnih smeri hkrati. Svojo pozornost lahko v nekaj minutah hkrati posvetimo ljudem okoli nas, preverjanju e-pošte, svojemu delu, klepetanju preko

družabnih omrežij, objavam na spletu ... kar dviguje raven stresa in zmanjšuje našo produktivnost. Ko pa beremo knjigo, pa je vsa naša pozornost osredotočena na zgodbo, ostali svet pa izgine. Lahko se poglobimo v vse tiste majhne podrobnosti, ki jih ponuja besedilo. Morda naredimo en preizkus – berimo 15 do 20 minut pred svojim delom in presenečeni bomo na tem, kako bolj bomo osredotočeni.

Ko beremo, bogatimo naš besedni zaklad. Z vsako prebrano knjigo spoznavamo več besed, ki jih začnemo uporabljati v svojem vsakodnevnem govoru in pisanju. Ljudje z bogatim besednim zakladom so se sposobni pogovarjati o različnih vsebinah, hitreje napredujejo, posledica tega pa je neverjetna notranja moč in samozavest, s katero lahko brezskrbno nastopimo pred različnimi profili ljudi. Uporabljamo na novo usvojene besede, ki pomagajo k tekočemu govoru in kreativnemu pisanju.

Z branjem izboljšujemo tudi svoj način pisanja in komuniciranja. Spremljanje različnih besedil iz različnih žanrov in tematik bogati naš besedni zaklad. Z večjim besednim bogastvom lahko bolje komuniciramo in izražamo svoje misli in občutke. Z bogatenjem našega besednega zaklada, ki ga pridobivamo z branjem knjig, bo tudi naše pisanje postalo bolj kreativno in z večjim naborom besed. Branje ima opazen učinek na naše lastno pisanje, saj izbor besed avtorjev in njihov slog pisanja vplivata tudi na naše izražanje. Tako kot glasbeniki vplivajo drug na drugega in slikarji uporabljajo tehnike, ki so jih izumili starejši mojstri, tako se tudi mi lahko z branjem učimo izboljšati lastno pisanje.

Branje stimulira razvoj naše osebnosti. Prebiranje knjig nam omogoča, da se lažje vživimo v različne like in situacije ter razvijamo svojo osebnost. Skozi zgodbe lahko prepoznavamo lastne vrednote, strahove, želje in dileme, kar lahko prispeva k našemu osebnostnemu razvoju.

Branje nas umiri. Branje dobre knjige nam ponuja sprostitve, vsebina, ki jo beremo, prinaša globok notranji mir in tišino. Branje lahko zniža krvni tlak in prinese izjemen občutek miru.

Branje je eno redkih stvari, ki so nam na voljo malodane brezplačno. Se pa popolnoma strinjam, da mnogi od nas radi kupujemo knjige, kar tudi nekaj stane. V lastnih knjigah namreč lahko označujemo zanimive odstavke in delamo »ušesa« na straneh, kjer smo ostali. Je pa kar nekaj načinov, kako priti do branja brez plačila. Lahko obiščemo lokalno knjižnico in uživamo v nešteti naslovih, ki so nam na voljo za ceno letne članarine. Tam bomo našli knjige z najrazličnejšimi vsebinami, kar si jih lahko zamislimo. Knjižnice redno dopolnjujejo svojo ponudbo z novimi izidi, na voljo so nam vse novosti in vsi žanri, knjige za vse okuse. Bralci pa si med seboj tudi radi izmenjujejo knjige. Preberemo knjigo, označimo, kar nas je presunilo, zaznamovalo, morda čudovito napisan odstavek ... in posodimo knjigo nekomu, za katerega vemo, da jo bo z veseljem prebral in tudi premislil naše zaznamke ter morda dodal svoje. Čudoviti svet bralcev ...

Knjigarji in založniki pa gredo tudi v korak s časom; v dobi, ki jo živimo, je vse več knjig na voljo tudi v elektronski obliki. Take knjige si lahko izposodimo in jih preberemo na bralnikih. Precej primerneje je na dopust vzeti tanek bralnik kot pa polno malho debelih knjig. Pa še knjige si lahko iz naše matične knjižnice sposodimo, od kjer koli smo nastanjeni.

Lov na nove knjige se obnese tudi na brskalnikih na spletu, tako da smo lahko vselej seznanjeni z novostmi. Obstaja tudi veliko virov, od koder si lahko prenesemo brezplačne e-knjige.

Za vsakogar od nas se najde žanr, ki ustreza našemu okusu ter razburka našo domišljijo in radovednost, pa naj gre za klasično literaturo, poezijo, modne revije, biografije, verska besedila, mladinske knjige, priročnike za samopomoč, urbano literaturo ali ljubezenski roman. Pustimo računalnik in odprimo knjigo ter napolnimo svojo dušo. Vse te koristi branja nas spodbujajo, da redno posegamo po knjigah in drugih besedilih, saj nam branje lahko prinese številne koristi na intelektualni, čustveni in tudi duhovni ravni.

Mateja Arhar, mentorica bralnega krožka

V spomin Mancie Košir

Poslovia se je naša ambasadorka bralnih krožkov Manca Košir.

Naj bo tale zapis poklon ustanoviteljici bralnih krožkov gospe Mancie Košir. Spominjali se je bomo kot velike ljubiteljice umetnosti, mojstrice besed in pisanja, predvsem pa kot človeka z veliko začetnico. Bila je publicistka, igralka, novinarka, izredna profesorica na ljubljanski fakulteti za družbene vede. Je avtorica številnih poljudnoznanstvenih, strokovnih in znanstvenih člankov in tudi avtorica 16 knjig, med njimi so naslednji naslovi: *Ženska pisma*, *Moška pisma*, *Drugačna razmerja*, *Darovi minevanja*, *Nagovori tišine*, *Iz neba do dna*.

Konec 90. let prejšnjega stoletja je skupaj z Andragoškim centrom Slovenije ustanovila študijske krožke Beremo z Manco Košir. Po njenih

načelih je leta 2004 začel delovati tudi naš krožek s polnim nazivom Bralni krožek Sorško polje Beremo z Manco Košir.

Bralke, ki smo članice našega bralnega krožka že od samega začetka, smo imele ta privilegij, da smo gospo Manco Košir tudi osebno spoznale. Prišla je na eno od naših zgodnjih srečanj in nas seznani z vizijo bralnih krožkov. Bila je nepozabna, iskriva in duhovita sogovornica. Verjela je v moč besede in v nas, bralce.

Hvala, draga Manca, hvala za vse zgodbe in življenjske modrosti. In iz srca hvala za bralni virus, ki smo se ga z vsemi našimi čutili z največjim veseljem nalezli od tebe in ga širimo naprej. Poleti z belimi metulji in počivaj v miru.

Mateja Arhar, mentorica BMK

Srečanja ustvarjalk

Že leta se ustvarjalke - tako smo se poimenovala ženske, ki radi ustvarjamo ročna dela - srečujemo vsak torek od 17. do 20. ure v GD Bitnje.

Letošnjo sezono smo se dobivale v bolj okrnjenem številu, a kljub vsemu se nas srečuje deset žensk.

Na druženjih, ki potekajo tri ure, izmenjujemo znanje ročnih del (pletemo, kvačkamo, vezemo, šivamo), recepte, pripravimo kaj slastnega, se pomenimo o kakšni dobri knjigi, o modi, kozmetiki ... in poklepetamo kar tako.

Velikokrat beseda nanese na kakšno osebno zagato ali težavo, kje se dobi kakšno potrdilo, na kateri urad se obrniti, kje kupiti kakšen aparat, kako delujejo telefoni, internet ... in tudi za taka vprašanja s skupnimi močmi najdemo odgovore. Kakor že pravi ljudski rek: „Več ljudi, več ve.“ Tako je tudi pri nas.

V letošnjem letu smo se lotile izdelave »temperaturne odeje«. Sprva je bilo slišati zelo zapleteno, a tudi tukaj se je izkazalo, da s skupnimi močmi zmoremo. In tako smo odeje nekatere

že dokončale, nekatere pa jih bodo do naslednje sezone. Lotile smo se še izdelave pletenih nogavic, rokavic, gamaš, kap. Ker pa v deželo prihajata pomlad in poletje, smo na plano prinesle bombaž in izdelale ženske majčke. Poleg pletenja in kvačkanja je vsakič na mizi tudi vezenje. Lidija je prava mojstrica v tehniki vezenja, zadnja leta pa se posveča tudi šivanju, ki ga kombinira z vezenjem.

Vsa pohvala gre naši mentorici Mateji, njej ni neznana čisto nobena tehnika in vzorec ročnih del. Le kaj bi me brez nje? Svoje znanje prenaša umirjeno in potrpežljivo na preprost način, tako da jo razume čisto vsak začetnik.

Sezono naših druženj smo v mesecu aprilu končale, saj nas kličejo narava in vrtovi. A že zvedavo zremo v oktober, ko se bomo ponovno srečale, sedle za mizo, se pogrele z domačim čajem, posladkale z domačim pecivom in seveda izmenjale nove ideje za ustvarjanje.

Vljudno vabljeni vsi, ki vas srbijo prsti, radi ustvarjate ali bi se radi naučili ročnih del, da se nam oktobra, ko se bomo spet dobivale vsak torek, pridružite. Ne bo vam žal.

Tatjana Oblak

Foto: Tatjana Oblak in Mateja Arhar

Ledinska imena v Bitnjah

Ledinska imena so najmanjše geografske enote, ki jih v vsakdanjem življenju uporabljajo ljudje za lažje sporazumevanje in orientacijo v prostoru. Pri vsaki kmetiji so gospodarji poimenovali posamezne dele posesti po njihovih prepoznavnih značilnostih. Najbolj živa so na polju in v gozdu, obstajajo pa tudi na poseljenih predelih.

V Bitnjah razvrščamo ledinska imena na tista na polju, na vasi, v ravninah in gričevju za vasio in na tiste, bolj oddaljene, v gozdu, na oni strani **Šajd**, ob potoku **Suhi** in poteh, ki vodijo proti **Čepulam**, **Planici** in **Joštu**. Vseh je okoli 80.

Dr. Blaznik, ki je znanstveno proučeval bavarsko kolonizacijo ob Sorškem polju, je zapisal, da je največ ledinskih imen nemškega izvora na zahodnem delu Sorškega polja, na območju nekdanje Bavarske župe, ki se je kasneje preimenovala v Bitenjsko.

Ledinska imena so zapisana narečno, tako kot jih izgovarjamo domačini. Poknjižen način zapisovanja ni primeren, ker zmanjša njihovo informativnost.

Tokrat opisujem nekaj imen na severozahodnem delu krajevne skupnosti, in sicer **Brezgalco**, **Žilbar**, **Šajde**, **Jekl**, območje pod **Šajdami** in **Jeklnam** in ob potoku Gabruca. V naslednjih Informatorjih pridejo na vrsto še druga področja naše krajevne skupnosti, vse z namenom, da ta neprecenljivi del nesnovne kulturne dediščine ostane del vaše identitete, ki se žal z intenzivno urbanizacijo že izgublja.

Od Brezgalce do Jeklna

Na koncu vasi, na njenem severozahodnem delu je vzpetina z imenom **Brezgalca**, obsežen greben, ki se vleče proti zahodu in konča s hribom kopaste oblike, ki ga nekateri Bitenjčani imenujejo **Ta zadna**

Brezgalca, nekateri pa vrh **Žilbarja** (na vrhu je preprosta klop), stražiški kmetje pa imajo zanj ime **Žiberk**. V tej imenski zmedi je smiselno uporabiti ime **Žilbar**, ker Bitenjčani vsem parcelam na njegovi jugovzhodni strani rečejo **U Žilbar**. **Žilbar** je zadnji bitenjski hrib pred stražiskimi, do katerega vodi najdaljša in najprijetnejša sprehajalna steza (delno tudi gozdna vlaka) od križišča **Rdeče poti** nad **Mlinarjam** (nekoč mlin, danes žaga in lesna obrt), preko hriba **Tičnce**, nad **Bajartam** in **Žaupaham**, mimo hriba **Jekl**, čez greben **Šajd** (mimo **Štirih bukev** in **Ravbarskih štengc**) do **Žilbarja**. Tam je izrazito razpotje in hrast z razpelom, kjer se pohodnik odloči za nadaljevanje poti čez stražiške **Vrhe** proti **Joštu** in **Javorniku** ali pa se čez **Brezgalco** spusti do prvih hiš **Na Gmajn**.

Znamenje na križišču pod Žilbarjam, ob poti proti Javorniku in Joštu.

Na pobočju **Brezgalce**, tik nad cesto in hišami, je bilo nekoč vaško smučišče, sankališče in celo manjša skakalnica. V njenem izteku je bilo balinišče z izvirom pitne vode, ki danes polni leseno korito ob asfaltni cesti. Leta 1966 smo bitenjski mulci sami organizirali tekmovanje v skokih. Poleg domačih skakalcev z navadnimi smučmi, so se tekme udeležili tudi fantje iz **Podnarta**; prišli so s pravimi skakalnimi smučmi in seveda odnesli zmago. Najdaljši skok je bil 18 m.

Nedaleč naprej je most čez potok **Žabnco**, ki **Krajevno skupnost Bitnje** poveže s **Krajevno skupnostjo Stražišče**. Na severni strani **Brezgalce** je danes kompleks podjetja **Bauimex**. V starih objektih je bila pred drugo svetovno vojno žimopreja, nekaj desetletij nazaj pa puškarna. Še danes starejši občani uporabljajo ime **Puškarna** ali pa **Žimarca**.

Pod Brezgalco na Gmajn je korito z izvirsko vodo.

Vzpetina je ime dobila po brezi, drevesu, ki ljubi kislo ilovnato zemljo, te pa je v Bitnjah dovolj. Podobno ledinsko ime ima obsežno gozdno območje z mokrišči ob potoku **Gabruca** v **Sr. Bitnju**, imenuje se **U Brezjah**. Očitno je bilo tod pred stoletji dovolj breze, zato so jo uporabljali tudi v gradbeništvu. V Doneskih k zgodovini Šk. Loke, zgodovinarja dr. F. Kosa je na str. 21, z datumom 13. 7. 1554, zapis o obravnavi prošnje za posek štirih brez v Bitnjah, ki naj bi jih potrebovali za oder pri obnovi farovža v Stražišču. Enako prošnjo je loški gospodar obravnaval še 9. 12. 1559, in sicer za posek treh brez. Danes je breza v bitenjskih gozdovih zelo redko drevo.

Južni del pod **Brezgalco** se po **Franciscejskem katastru** imenuje **Za Gojzdarjam** (verjetno zato, ker je bila domačija pri **Gojzdarju** v Zg. Bitnjah, po karti iz leta 1826, na tem območju edina). Južneje od **Za Gojzdarjam** so predel nekoč imenovali **Na Boršt**, kar je sopomenka za gozd.

Danes velikemu urbaniziranemu območju, na severozahodu vasi prav do nekdanje **Puškarne**, rečemo **Na Gmajn**.

Gmajna pa je izpeljanka iz nemške besede **Gemeinde** – občina in besede **gemein** - obči, skupen, splošen. Na gorenjskem je to sopomenka za gozd, sicer pa je to izraz za nekdanjo srenjo, splošno lastnino, na kateri so lahko vsi vaščani pasli živino. Starejši Bitenčani so za gozd uporabljali tudi besedo **les**, če so šli v gozd grabiti steljo, so rekli, da gredo **u les**.

Nekoliko zahodneje, še vedno pod **Brezgalco** in pred **Žilbarjam**, je gozdno področje z ledinskim imenom **Dolni potok**. Studenec, ki teče po tem območju je

eden od daljših izvirnih studencev **Gabruce**, ki ima do izliva v potok **Žabnico**, kar se zgodi pri nogometnem igrišču, še več pritokov.

Prvi priteče izpod gričev **Brezgalce**, obteče **Mamučov travnk**, večjo livado za novim naseljem **Na Gmajn**. Na njegovem jugovzhodnem robu je **Matijov studenc**, na katerem se je nekoč zajemala pitna voda. Danes je zasut in zaraščen; nanj spominja večja luža, ki je izrazitejša le ob deževju. Studenec je bil nekoč tako izdaten, da so v času kolin nekateri iz njegove bližine ob njem prali svinjska čreva.

Mamučov travnk lastniki redno kosijo, na njegovi južni strani in pa preko gozdne ceste, ki pelje čez strugo potoka **Gabruce**, pa je gozdič **črne jelše**, ki skupaj z zaraslim **Lukcovmo travnkam** predstavlja enega najlepših bitenjskih mokrišč. Na njem se potok **Gabruca** okrepi s prvim večjim pritokom, ki se napaja pod **Žilbarjam**, pod Šajdam in pod severnim pobočjem **Jeklina**. Tam je izrazito mokrišče z ledinskim imenom **U Ločju**.

Na **Lukcovmo travnk** so otroci še pred pol stoletja nabirali **munca**, močvirno rastlino z belim puhastim cvetom. Bilo ga je toliko, da je travnik izgledal kot bombažno polje. Danes se tam lahko najde le posamezne bilke.

Črna jelša v mokrišču pr Mamučovmo travnk in Gabruca, ki se preliva preko gozdne poti, nedaleč od hiš Na Gmajn.

V naravi je težko postavljati meje med posameznimi območji, ki nosijo svoje ledinsko ime. Nekateri

vaščani področje ob potoku **Gabruca** imenujejo **U Gabruc**.

Južno od **Žilbarja** je prvi večji hrib **Jekl**, dolg greben med obema pa se imenuje **Šajde**. Ime izvira iz nemške besede **scheiden (tudi Scheide)**, kar pomeni ločitev. Če je nekdo iz vasi odšel v gozd zgolj do vrha **Šajd**, je pomenilo, da ni šel daleč od doma. Če pa je pot nadaljeval preko **Šajd** do potoka **Suhe** in naprej globlje v gozd, pa je to pomenilo, da bo dalj časa od doma. Za to pa se je bilo treba odločiti prav na vrhu **Šajd** (nemško pomeni **odločitev - entscheiden**). **Šajde** v naravi res predstavljajo dolgo naravno mejo med gozdnimi območji v bližini vasi s tistimi, ki so od vasi oddaljeni več kot pol ure hoda. Najbolj pristopne so **Šajde** po stezi, ki te iz vasi **Na Gmajn** pripelje do križišča steza pri **Štirih bukvah**.

Jekl je hrib v bližini vasi, nekje na polovici poti med **Mlinarjam** in **Žilbarjam**. Je zelo dostopen, saj nanj vodi več stezic, dovolj strmih, da se

pohodnik na njih lahko celo preznoji. Na njem smo otroci nabirali prve borovnice in se skrivali pred nadležnimi očmi odraslih.

Iz Zg. Bitenj je hitro dosegljiv po stezi, ki se začne **Pr križu Na Gmajn** (pred pozidavo območja se je nedaleč od križa prvega maja vedno pripravil velik kres, na bližnjem travniku, ki je danes zarasel, pa je mladež imela igrišče za odbojko in celo leseno stezo za rokanje). Steza preči **Gabruco** pred **travnkam**, ki se mu reče **Pr streliš**. (nekdanje strelišče strelskega društva Izток). Njegovo ime ni edinstveno. **Jeklov** je kar nekaj v Sloveniji, najbližji je v Zgornjesavski dolini. Podobna imena imajo v Sorici, vasi v Selški dolini, ki so jo pred stoletji poselili z nemško govorečimi Južnimi Tirolci. Nemška beseda **Ecke** je sopomenka za greben (kot hrib), zanj uporabljajo tudi besedo Jেকে, Eके, Eke, Eken, popačena in krajša beseda pa je **Jekl**.

Janko Proj

Howdy iz plesne skupine Wild Boots!

Plesna skupina Wild Boots pod mojim vodstvom z mojimi osmimi plesalci še kar vztrajamo pri plesu živahnih country ritmov. Zdaj smo že pravi country plesalci, namreč obvladamo že tudi težje koreografije. Vsega skupaj pa znamo zaplesati že kar več kot 70 plesov, saj meni nikoli ne zmanjka idej in vedno poskušam kaj novega.

Poleg tega, da imam svoj frizerski salon že skoraj 22 let in skrbim za svojo družino in dom, mi še vedno uspeva, da najdem čas za nove koreografije, saj v plesu in glasbi resnično uživam.

Z letošnjim letom smo Wild Boots postali podporni člani DU Bitnje - Stražišče. V okviru tega sem zato v začetku leta poizkusila tudi z vajami za upokoence, žal pa je bilo premalo zanimanja. Septembra bom

znova poizkusila s tem projektom, in če se bo na mojo ponudbo odzvalo najmanj pet nadobudnih plesalcev, jim bom zagotovila vaje za začetnike.

Lepo vabljeni vsi, ne glede na starost, ki vas vsaj malo srbijo pete, da se pridružite naši plesni skupini.

Če se želite razgibati ob country glasbi, me lahko pokličete na telefonsko številko 040 611 343.

Do takrat nasvidenje.

Nataša Šuštersič Jeršin

Društvo upokojencev Bitnje Stražišče

Konec leta se je izteklo štiri letno mandatno obdobje društva upokojencev, za katerega lahko rečemo, da je bilo uspešno. Naše članstvo se povečuje, trenutno je v društvo vključeno okoli 900 članov. Vsako leto si zastavimo program, ki ga potrdi občni zbor, ta program pa se izvaja preko celega leta. Sestavljen je tako, da se vsak član lahko nekje najde in se udeležuje aktivnosti, ki ga zanimajo. Udeležba je vedno velika; včasih je interes večji od kapacitet, predvsem ko gre za letovanja in turistične izlete.

Prvega marca je v Gasilskem domu v Bitnjah potekal občni zbor, ki se ga je udeležilo preko 100 članov. Podana so bila poročila o delu in blagajniško poročilo. Podrobnosti o izvajanju posameznih aktivnosti so predstavili organizatorji za posamezne dejavnosti. V razpravi so člani izrazili zadovoljstvo nad opravljenim delom. Sledile so kadrovske spremembe. Predsednik je še naprej Jože Derlink, podpredsednica Marija Bogataj, tajnica Majda Jančar in blagajničarka Lojzka Trobec. Vodje sekcij so sledeči: za družabna srečanja in bowling Marija Bogataj, za turistične izlete Zlata Udovič, za kratke pohode Nada Begovič, za letovanja in kopalne izlete Tanja Cmrečnjak, za ročna dela Majda Jančar, za balinanje in prstomet Damjan Jerše, za kolesarstvo Franci Gros, za kulturo Lojzka Leskovšek, za tenis in smučarske teke Jurij Zupan, za plesne vaje Jože Derlink in za country skupino Wild Boots Nataša Šušteršič Jeršin. Poverjeniki društva so: Marija Gašperlin, Danijela Benedik, Viktorija Šilar, Lidija Križnar, Marta Križaj, Ivana Rozman, Lojzka Trobec, Stanka Vrhovnik, Lojzka Leskovšek in Jurij Zupan. Člani nadzornega odbora so: predsednica Silva Ribič ter članici Marija Dolenc in Marija Veternik. Člani častnega razsodišča so: predsednik Franci Šmid ter člana Anica Tadina in Damjan Jerše. Društvena praporščaka sta Franci Šmid in Damjan Jerše. Udeleženci občnega zbora so predlagane člane soglasno potrdili. V nadaljevanju je bil podan plan dela za letošnje leto, ki so ga člani soglasno sprejeli. Na koncu so najbolj zaslužnim članom podelili priznanja.

Društvo je včlanjeno v Pokrajinsko zvezo društev upokojencev za Gorenjsko. Predsednik je Robert Plavčak iz Gozd Martuljka, podpredsednik pa Jože Derlink iz našega društva.

Društvo izvaja svoj program; vseskozi potekajo različne aktivnosti, predvsem športne, kot so bowling, balinanje in druga. Iz programa kulturnih prireditev so si naši člani že ogledali operno predstavo, uspešno so izvedli tečaj standardnih plesov, v hotelu Delfin v Izoli pa je potekalo prvo letošnje letovanje, ki ga je pripravila Tanja Cmrečnjak.

Pripravljajo se turistični izleti; organizatorka je Zlata Udovič. Prvi je že v tem mesecu, in sicer v Vipavo, prihodnji mesec pa bomo obiskali nacionalni park Brioni na Hrvaškem.

Organizatorka za kratke pohode je postala Nada Begovič, ki bo skrbela za spoznavanje zanimivih lokacij v naši okolici in širše.

Društvo upokojencev Bitnje Stražišče ima uradne ure vsak ponedeljek od 9. do 10. ure v Gasilskem domu v Bitnjah ter vsako prvo sredo v mesecu od 9.00 do 10. ure v Šmartinskem domu v Stražišču. Člani se lahko obrnejo tudi na vsakega organizatorja posebej.

Jože Derlink

Poskrbimo za vegetacijo ob javnih cestah

S poštovane občanke in občani!

S ciljem zagotovitve čim večje varnosti udeležencev v prometu želimo vse občane in občanke opozoriti na obvezno obrezovanje in vzdrževanje živih meja, grmičevja, dreves in ostale vegetacije na površinah ob cestah, in sicer tako, da sta zagotovljena preglednost ceste in prosti profil ceste ter da je vidna in dostopna prometna signalizacija. Prav tako je potrebno obrezati vegetacijo ob pločnikih, saj ta zaradi razraščенosti velikokrat ovira varnost pešcev in drugih udeležencev v prometu.

Zakonodajalec je s ciljem zagotovitve varne uporabe javnih cest za vse udeležence v prometu ter za zagotovitev preglednosti občinskih cest v 110. členu Zakona o cestah (ZCes-2 (Uradni list RS, št. 132/22, 140/22 – ZSDH-1A in 29/23), v nadaljevanju ZCes-2) jasno določil, da v območju križišča občinskih cest, križišča občinske ceste z železniško progo (preglednostni prostor) ali v območju cestnih priključkov na občinsko cesto (pregledno polje) ter na notranjih straneh cestnih krivin (pregledna berma) ni dovoljeno vzpostaviti kakršne koli vegetacije ali postaviti objekte, naprave in druge predmete ter storiti kar koli drugega, kar bi oviralo preglednost cest, križišča ali cestnega priključka.

Skladno z navedenim in drugimi zakonskimi določbami glede prepovedi ogrožanja varne uporabe javne ceste ter zahtev glede varnosti vseh udeležencev v prometu v praksi pomeni:

- prepovedano je postavljati ograje, stebričke, oporne in podporne zidove, zasaditi živo mejo, drevje, druge visoke nasade ali poljščine, ki bi ovirale preglednost ceste,
- zaradi preglednosti višina rastlin oz. vegetacije ne sme presegati višine 0,75 m nad nivojem vozišča,
- drevesa ali grmičevje, ki raste ob omenjenih cestah, mora biti obrezano tako, da je prosta višina

nad cesto do 7 m (prosti profil ceste),

- grmičevje ali drevje mora biti po širini obrezano najmanj do zunanje roba bankine.

»Opomba KS Bitnje: predvidena globa za zgoraj omenjeno oviranje preglednosti je po trenutno veljavni zakonodaji za posameznika v višini 500 evrov, za pravno osebo pa 2000 evrov.«

Primer: živa meja ovira preglednostni prostor v križišču.

Pravilno obrezana živa meja ne ovira preglednostnega prostora v križišču.

Medobčinska inšpekcija SOU OG in tudi policija nadzorujeta oviranje preglednosti cest in gojenja previsoke ali preširoke vegetacije. Javni interes tako občine kot tudi vseh občanov, uporabnikov javnih cest, je, da so ceste normalno prevozne in da na njih ni elementov, ki bi ogrožali ali bili nevarni za udeležence v prometu ter da je možno normalno vzdrževanje cest.

Višja vegetacija, ki je tik ob cestišču, zmanjšuje vidljivost in preglednost na samem vozišču (npr. drevesa, grmovnice, višje poljščine - npr. koruza), saj z vejami sega v prosti profil ceste ali zračni prostor ceste (7 m).

Primer: razraščena živa meja sega v prosti profil občinske ceste.

Pravilno obrezana živa meja ne posega v prosti profil občinske ceste.

Če povzamemo; lastniki oziroma uporabniki zemljišč in nepremičnin, ki mejijo na občinske ceste ali druge javne površine, so dolžni svoja zemljišča in nepremičnine urejati in vzdrževati v skladu z ureditvijo, predpisano v prostorskih aktih oziroma jih hortikulturno urejati in vzdrževati tako, da se drevje, grmovnice ali žive meje ne razraščajo na občinske ceste, na dele cest ali na druge javne površine ter da njihove nepremičnine zaradi dotrajanosti ne ogrožajo občinskih cest in prometa na njih.

Temeljni namen tega članka je preventivni; z njim želimo občane seznaniti ter odvrniti od škodljivega ravnanja in posledično izrekanja sankcij Medobčinske inšpekcije SOU OG.

*Za KS Bitnje pripravila mag. Barbara Metelko
Inšpektorica višja svetnica
Medobčinska inšpekcija Skupne
občinske uprave občin Gorenjske*

Postanimo znani po celovito urejenih zastavah, bankinah in čistih cestah

Četrty dan aprila sem poslal e-dopis, in sicer na: P. n. Kranjski vrtci, Uprava, Ulica Nikole Tesle 2, 4000 Kranj, ravnateljica Urška Kejžar.

Dober dan!

Sprašujem se, kaj taki simboli Republike Slovenije, Evropske unije, Mestne občine Kranj na jamborih ob vrtcu v Zgornjih Bitnjah sporočajo krajanom,

staršem otrok, vzgojiteljicam in otrokom ter krajevnim ter mestnim svetnikom? In, kaj se iz tega o Mestni občini, Republiki Sloveniji in Evropski uniji lahko naučijo otroci v najbolj dojemljivem obdobju? Nisem zagovornik floskule, da so vsega krivi vrtci in šole oziroma VIZ vseh ravni, a pri gojenju spoštovanja do vseh navedenih ravni pa zagotovo v tem primeru in žal še mnogih primerih niso brez krivde. Zame, kot operativnega zastavoslovca, je tak izgled zastav enak, kot da jih ni, in zato naj bi bil zavod oglobljen za 1000 evrov, njegov vodja pa za 500 evrov. Opažam, da jih na nekaterih enotah ni več, ponekod pa tudi niso za vzgled vaši ustanovi.

Pa še to! Neka skupina otrok s tremi vzgojiteljicami – (ponovno?) hodi na dopoldanske sprehode po vasi brez kakršne koli varnostne oznake. Nikakor ne bi rad videl podobne usode, kot se je pripetila mali Danki pri Boru v Republiki Srbiji.

Čez nekaj dni so sneli z jamborov hudo scefra-
ne zastave, kmalu po tem pa so jih namestili
na steno vhoda v vrtec. Tudi za te veljajo ista
spoznanja kot za prejšnje. Res niso strgane in
obledele, a manjka jim kar nekaj sestavin, da bi
častno predstavljale vse navedene.

Pred praznikom KS Bitnje in Republike Slovenije
naj spomnim na zadnje praznične dni v Zgornjih
Bitnjah. Kako je bilo z zastavami po delih našega
predmestja Kranja? Spraševal sem se, po čigavi
zaslugi jih je več? Političnih strank, Ruparjevega
gibanja upokojencev, športnih uspehih slovenskih
zimskih tekmovalcev ali nacionalni zavesti krajanov.
Nacionalno pomeni, da imamo pripadniki sloven-
skega naroda svojo državo z zastavo. Da jo spoštuje-
mo, lahko kot narod in nacija, izkazujemo z namesti-
tvijo narodne in državne zastave na celovito urejenih
drogovih. Na dneve, ki so povezani z Evropsko unijo,
pa tudi to. Kako naj izgledajo ti drogovi, pa lahko ob
vseh prazničnih dnevih - prostih in delovnih - vidite
na naši hiši. Na Spodnjem trgu v Škofji Loki so se
pred leti na pobudo pokojnega Janeza Tavčarja odlo-
čili, da bodo imeli na vseh hišah zastave Republike
Slovenije. Zakaj ne bi kaj podobnega vsaj za del
našega kraja sprejeli tudi mi? Pri tem pa projektante
in lastnike številnih novih zgradb še posebej vabimo,
da na njih opredelijo, kje naj bo primeren eden ali
večmestni nosilec za drogove za zastavo. Morda pa bi
se opredelili celo za skupinski jambor za del njihove-
ga naselja s primerno veliko zastavo. Vse naj bodo po
širini na čisto deljive s številom tri.

Bankine in odpadki na cestah

V z MO Kranj pobrateni Banjaluki v BiH-Republiki
Srbski so se odločili, da bodo del novih poti po
mestu naredili netlakovanih. S tem bodo meščanom
omogočili bolj zdravo sprehajanje po tem lepem
mestu ob Vrbasu. Tudi v Zgornjih Bitnjah imamo
dele asfaltiranih poti, ki imajo ob robu različno
široke makadamske bankine. Izstopajoča je cesta
proti pokopališču. Žal so ob njej bankine najpogoste-
je polne lukenj, deževnice ali pa takih ali drugačnih
organskih odpadkov. Po kraju je še nekaj podobnih
robov cest, a tudi te so bolj ali manj neuporabne za
pešce. Pa je oziroma bi bila hoja po njih znatno bolj
zdrava kot po asfaltu. Primerno bi bilo, če bi lastniki

*Na nekaj sto metrih ceste in vaških križiščih
so ostanki travinja in zemlje konec aprila
ogrožali uporabnike le teh? Lastnik le tega in
transportnega vozila res ni vedel, kaj pušča za
seboj po javni površini? Foto: Stanislav Jesenovec*

hiš poskrbeli, da so ob robu njihovega zemljišča ure-
jene bankine, komunala pa seveda za dele cest, ki so
javnega značaja. Vse za zdravje sprehajalcev.

Zdravje? V zadnjem času vozniki različnih gradbe-
nih tovarnjakov, prav tako pa tudi kmetje puščajo
za vozili različnih vrst ostanke zemlje, gnoja in
travinja z blatom po cestah. Po zakonu tega ne bi
smeli in bi bili lahko oglobljeni s tisoč evri. To je
pravno-denarni vidik. Če pa pogledamo s človeške-
ga zornega kota, pa s tem ravnanjem ogrožajo vse
druge manj zaščitene uporabnike cest, od pešcev,
preko rolkarjev, uporabnikov navadnih in e-skiro-
jev, koles in e-koles, motorjev in e-motorjev itn. Ko
so sveži! Morda še bolj po dežju. Zanimivo, nihče ne
prime za lopato in tega ne odstrani s poti ali ceste
ob njegovi hišni parceli. So pozabili, da so jo prvot-
no uredili s samopriskom? Mu je res vseeno, če
bi videl poškodovanega ali pa celo umrlega udele-
ženca v prometu na njej? V tem primeru ne velja
izgovor, ki sem ga po priselitvi v Zgornje Bitnje
slišal od krajana po prvem sneženju in močno zvo-
ženem, strnjenem snegu: »Bog ga je dal, on ga bo
vzel!« Bolj ali manj krajani vedo, kdo jih je pustil na
cesti in kdo jih je dolžan pospraviti! Tudi kmet, ki s
preobsežno nasuto zemljo pokriva del asfaltne poti.
Silažo je pospravil, pa naj še zemljo z dela ceste.

O preširokih živih mejah in ostankih še lanske-
ga listja in vej na nekaterih delih poti in cest, pa
prihodnjič. Seveda, če jih ne boste prej obrezali in
počistili. Hvaležni vam bomo za to! Vaša lastnina je
le do posestne meje.

Stanislav Jesenovec